JULY 10, 1969 — No. 912 — 24th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev. J.W. Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

SOCK IT TO ME!

by John Knight

Take the front page of any newspaper or the contents of any radio or TV newscast and we become aware that we are daily bombarded by all kinds of events. We find out what's going on in our own community, but also in remote parts of the world . . . immediately! Like some commentators have said: "We live in a global village": the extent of our knowledge is worldwide. We KNOW there is hunger in India, a civil war in Nigeria, an occupation of foreign troops in Czechoslovakia. We read about crime in our cities, riots on campuses, scandals in the world of labour, government and business.

It is impossible to ignore what is going on in our world. Good and bad news is "socked to us" whether we like it or not. Television, radio, newspapers and periodicals influence our lives.

Canada's Marshall McLuhan's views on our present culture are quoted around the globe, has described the influence of the mass media on our lives as a "massage." Like the treatment of a masseur (or a hypnotist) we are gradually being molded by the opinions and messages of the things we see, hear and read.

In this article we will look at these outside influences on us, and take a hard look at the communication problems the church faces in a changing environment. At a later date we hope to offer some suggestions about communicating in the home, within the family of God (the church) and in the family of Man and the environment in which we are commanded to be a shining light!

It has become fashionable to talk about Marshall McLuhan today. His ideas are widely discussed by those who wish to be up-to-date, including a few who want to impress others that they are at least acquainted with some of McLuhans ideas.

McLuhan is probably Canada's best known personality, abroad. **Fortune** describes him as one of the major intellectual influences of our time. Magazines like **Macleans** have "picked McLuhan's brain" about a variety of subjects including the future of our cities, the automobile and sex.

McLuhan coined many concepts that have become pet phrases in the advertising world, such as "the medium is the message", "global village", "role playing" and "linear thought." The way some people refer to McLuhan it almost seems as though he is the prophet who can lead us out of the wilderness of the late sixties to the promised land of the future; a future that McLuhan seems to understand better than anyone else. Actually, Mr. McLuhan does not possess special insights that would qualify him for leadership of the masses. He is simply a wide-awake person, who has always expressed an interest in new things and has been critical (and a little tired) of everything that is old and firmly embedded in our society. In a book written eighteen years ago called "The Mechanical Bride" he describes the power of advertising in molding public opinion. Using examples of newspaper and magazine ads, he describes how people are softened up for a product.

a. "Instant Culture" is available by joining a national book club.
b. "Success" becomes the by-product of a course that teaches businessmen to THINK clearly.
c. "Distinction" becomes the trademark of those who drink a well-known Whiskey.
d. "Social Acceptance" is guaranteed when the right kind of deodorant is used.
e. "Timidity" will vanish after a few weeks of instruction at a dancing school.
f. "Physical Superiority" can be obtained by a body-building course.

It would be interesting to find out what McLuhan would say about today's television commercials. He might duplicate what he said about radio commercials almost 20 years ago. "Do we have the freedom to listen to what we want to hear? No, business, the sponsor, dictates what should be broadcast. Only what sells is put on the air!"

ALL THE SENSES

It has pretty well been established that visual communication (looking at things) is more effective than oral communication (listening to sounds). We have all heard that "a picture is worth a thousand words" and can probably speak from experience that we retain much more of a telecast than a radio broadcast. One of the reasons why school books for primary grades are so colorfully illustrated is the help it provides to visualize what is written in words. McLuhan feels very strongly that the "printed page" is ineffective in an age when we can see and hear more fully. Radio, stereo recordings, the film and especially the newspaper, magazine, book and printed brochure will be replaced by something a little more flashy. They must keep in mind that McLuhan himself has found it necessary to tell his own story through books, magazine articles and newspapers. But we learn about the world around us not only by looking at words and pictures but also by using our other senses: sound, touch and smell.

Sound is a very powerful medium today. It takes very little listening to typical "hit parade" numbers to realize that young people are bombarded by sound. It's all part of the new sound, performed not only on traditional instruments with amplifyers, but also produced electronically. Such way-out groups as "Country Joe and the Fish" have even put out stereo recordings that combine sounds of the street, the harbor, the freeway, a noisy party or a thunderstorm . . . and play these at the same time as their normal (rather noisy) music and song. The combined effect surround the listener with many sounds . . . it becomes an experience that isn't always pleasant, but strongly involves whoever cares to listen.

Touch and Smell are more personal and intimate ways of learning about the persons and things in our environment. Today there are sculptors who produce small works that are meant to be touched and caressed. In stage performances we find an increasing emphasis on intimate embracing. Artificial fragrances are produced by classy restaurants, private clubs and theatres to create atmosphere. The ultimate in "fragrance" is the mildly intoxicating smell of frankincense at hippy gatherings.

Even without the mind-expanding use of drugs, there are many indications that our culture will continue to provide products that will make our experiences (the way we observe our world) more intense. Some television commercials are very clever in flashing images to us at one-sixteenth of a second, so that in the short time available we get many flashes, which our minds seem to be able to sort out and digest very easily.

There are performances today in which film, dance, live drama and concert are combined into one grandiose "happening."

CAN THE CHURCH COMPETE?

The key to all these experiences (and also the unrest of today's youth) is the craving for involvement, of becoming part of the action, of being exposed to all the varied experiences of the people who make the news and those who entertain us.

The inner city Negro revolted during the past two summers because he wanted the "things that Whitey has". How does he know what a suburban white family does and how it lives? Through the medium of television. Family shows and commercials show him all the glamour of the white community. That this image is deceiving does not enter his mind: he wants to close the gap between the rich and the poor.

Young people and young adults want to experience the "excitement" of a campus revolt, and the "other-world-feeling" of an LSD trip. But their search is not only destructive but also religious.

The new interest in astrology, the teachings of a guru from India, the message of "soul music", all indicate that there is an emptiness that needs to be filled. In a world where the mass media bombard us with images and sounds, we find more searching and lonely people than ever before . . . people who are looking for some meaning among the madness of our culture.

I believe the Church has the answer. But I also have serious doubts if the Church, the people of God, understands the extent of the communication gap that exists.

To say that the Church's message cannot compete with the messages of today's culture, would be a denial of the power of the Holy Spirit.

But to say that the body of believers should be satisfied with methods of gospel-proclaiming that are nineteenth-century methods, is an insult to the living Word, for our century.

People, especially young persons cry out "If you've got something that will give us meaning in life, sock it to us . . . bombard us . . . break the shell that surrounds us!"

In a next article we will explore how the gospel can be communicated, in our homes, in our churches and in our communities.

LIVING UNDER PRESSURE

To have our work completed at the end, we must do it while the day lasts, for there will be no opportunity afterward. If we are living earnestly we shall live all the time under the pressure of the consciousness that the time is short. We must not waste nor lose a moment. Soon it will be night when we cannot work.

—J. R. Miller.

He "hunted down" a Russian soldier to give him a Bible!

The Russian soldier who kissed the Bible

On August 20 last year hundreds of thousands of Russian and other soldiers invaded Czechoslovakia in a lightning move. After the first few weeks in Prague and the major cities, the soldiers were withdrawn into military camps outside the cities.

It was near one of these camps that a courageous Czech Christian lived who had received a small "Iron Curtain Edition" Russian Bible from Underground Evangelism. His first impulse was to give it to a Russian soldier based nearby. He quickly realized the grave danger this could be to him and, for weeks, fought an inward spiritual battle. Then he decided that whatever price he must pay and whatever the risk, he must pass this Bible on to one of the Russian soldiers camped nearby.

The Czech Christian had the Bible in his jacket and pretended to "take a walk" into the woods near the military camp. As he strolled much nearer the encampment than he was supposed to have gone, but was determined he must find a Russian soldier to whom to give this Bible.

He walked past the "off limits" sign and approached ever closer. At that moment, across a small meadow he saw a Russian soldier in uniform sitting beneath the trees.

He casually strolled over toward the soldier who jumped to his feet when he saw the Czech Christian approaching. The Russian was a young lad, about 19 years of age. The Czech Christian, being able to speak Russian, struck up a conversation with him, but the Russian soldier was very nervous, thinking it might be a trap.

The Christian himself was very nervous thinking of the risk he was taking.

What if the soldier turned him in to the authorites?

What if the soldier rejected the Bible?

What if the soldier put him under arrest?

All these doubts flooded the Christian's mind. But he was determined to take the risk.

Suddenly, he reached into his pocket, pulled out the Bible and thrust it out to the young Russian soldier. For a few moments, the young soldier couldn't comprehend just what was happening. But then he opened the plain black binding on the book and saw the words in his native tongue "HOLY BIBLE."

He looked at it dumbfounded for a few seconds, then he looked at the Czech Christian and asked: "RUSSKI BIBLIA?" The Czech answered "DA" (Yes). The soldier's voice rose in excitement and this time he exclaimed much more excitedly, "RUSSKI BIBLIA! RUSSKI BIBLIA!" — almost shouting. He couldn't believe his eyes.

The Czech Christian was first worried about being arrested by the soldier. Now he was worried lest others might be nearby and hear the loud exclamations now pouring forth from this excited young Russian soldier. The soldier impulsively raised the Bible to his lips and kissed it — out of sheer love for this book.

Later, he told the Czech Christian that all his young life he had heard about this Book. His mother often told him of its contents . . . but never could he find one. He had always sought and looked for one, but in vain. Now he had one! He embraced the Czech Christian and again and again expressed his gratitude. Soon, he went back to the military camp . . . with the small Russian Bible hidden carefully in his tunic. That Bible was paid for. It is now in the grateful hands of a young Russian soldier who had looked for one for so many years.

("Underground Evangelism.")

APOLLO NOT-SO-BRIEF SESSION—The Apollo 11 Moon landing astronauts listen to the Apollo 10 Moon scouting pilots relate their experiences and know-how in a day-long debriefing session at Space Center in Houston, Tex. From left are Michael Collins, Edwin E. "Buzz" Aldrin, Eugene A. Cernan, Thomas P. Stafford, Neil Armstrong and John W. Young. Collins, Aldrin and Armstrong, scheduled to be the first man on the Moon, are the Apollo 11 crew members.

LIGHT THROUGH DARKNESS

A metallurgist was exploring a lead mine when his light went out. In the darkness he noticed a faint glimmer coming from the rock. When samples of this rock were sent to the Paris Radium Institute, it was discovered that the rock contained an appreciable amount of radium. It often happens that in the darkness of sorrow, the light of God's Word shines into the life of one who in the brightness of earthly happiness had failed to see its glory.

—Selected.

"It is not easy to be different from the majority. It is not easy to hold unpopular convictions. It costs to stand with a minority and bear witness for an unpopular truth or principle. But it is worthwhile, and what is far more important, it is right!"

— M. Henry.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Woodstock, Ont., Rev. J. Nutma of Bowmanville, Ont.

to Haney, B.C., Rev. J. B. Vos of Grace, Chatham, Ont.

to Wallaceburg, Ont., Rev. L. Tamminga of Sioux Center, Iowa.

Accepted

to Springdale, Ont., Rev. L. W. Van Dellen of Hammond, Ind.

Declined

for Woodstock, Ont., Rev. J. Nutma of Bowmanville, Ont.

for Neerlandia, Alta., Rev. H. Peterson of Sumas, Washington.

for Telkwa, B.C., Rev. P. W. Vis of Raymond, Minnisota.

CAN. REF. CHURCHES

Called

to Chatham, Ont., Rev. W. W. J. VanOene of New Westminster, B.C.

NEW ADDRESS

After August 10 the address of the Rev. L. W. Van Dellen will be:

R.R. 4, Bradford, Ont.,
Canada.

PROF. J. H. KROEZE

Prof. J. H. Kroeze, emeritus professor van de Universiteit te Potchefstroom, zal een kort bezoek aan Canada brengen. Velen van onze lezers zullen zich Prof. Kroeze nog herinneren uit de tijd, dat hij predikant bij de Gereformeerde Kerk in Dokkum was. In 1947 vertrok hij naar Zuid-Afrika om aan de Potchefstroomse Universiteit een faculteit in de Semitische letteren te helpen opbouwen. In 1967 is hij als zodanig afgetreden, wegens het bereiken van de 70-jarige leeftijd.

Op zondag 20 juli a.s. zal Prof. Kroeze voorgaan in de Nederlandse dienst in de Immanuel Christian Reformed Church te Hamilton, Ont., om 3 uur n.m.

NEW SECRETARY, FUND FOR NEEDY CHURCHES

Due to the departure of the present secretary of the F.N.C. Committee from Hammond, Indiana to Springdale, Ontario, the Synodical Committee has elected the Rev. A. W. Hoogstrate to succeed him. All correspondence and Subsidy Application Forms should be sent to:

Rev. A. W. Hoogstrate,
2304 - 186th Street,
Lansing, Ill. 60438
Telephone — Area 312
474-4439
Ch. — 474-9226

"The Burden of Loneliness"

This is the title of a brochure published by the Christian Marriage Contact Bureau, and is free for the asking. Write to C.M.C.B., Box 154, Station R, Toronto 17, Ontario.

The C.M.C.B. is not a business enterprise — it wishes to be a service organization only. It was established by a small number of Christian Reformed people who felt that they should do something to express the compassion of Christ to those who have not found or who have lost their partner.

Among the boardmembers and advisors of this organization are psychologists, psychiatrists, social workers, lawyers and ministers; and all those connected with the C.M.C.B. have committed themselves to the strictest secrecy.

PULPIT SUPPLY

PULPIT SUPPLY REQUESTED

for all services on July 20 and 27 and August 3 by the Newmarket Christian Reformed Church. Will ministers able to help please contact Mr. D. Radersma, 685 Queen St., Newmarket, phone 895-2098.

CANADIAN SPOKEN HERE, NEW DICTIONARY SHOWS

by CHERYL LARSON
Calgary Herald

(Canadian Scene) — Do you speak English — or Canadian?

Chances are that you speak a form of the English language that is distinctively Canadian, according to the guidelines of a recent book, **A Dictionary of Canadianisms on Historical Principles.** The volume, compiled under the direction of M. H. Scargill, former dean of arts and science at the University of Calgary, and now director of the Lexicographical Centre for Canadian English in Victoria, includes typically Canadian words and expressions, whether or not they originated in this country. And they're a dead giveaway that the speaker has lived in Canada.

Take "hang-up," for instance. The phrase is enjoying popularity today far more widely than in its early lumbering days, but it still means essentially a snag or difficulty on an otherwise smooth path.

Also a Canadianism is the term "ladies aid," referring to an organization of women who raise funds and contribute other help in supporting the work of a church.

The "main drag" of a town or city, a term meaning the principal street, is ours, and when old friends and family get together in a grand reunion, we call it "old home week."

"Medicare" is also Canadian. Saskatchewan took credit for the word, and all of Canada soon knew the meaning.

Another government social service measure, the family allowance cheque, is likely known only in Canada as the "baby bonus." "Opting out," another popular political term, is considered a Canadian expression.

Canadian geography contributed many words to the nation's vocabulary. Subsisting on the food available in a region, the game, fish, berries, etc., is known to us as "living off the land."

"Rolling prairie," typical landscape of the western plains in Manitoba, Saskatchewan and Alberta, allows Canadians to "make good time" when they're travelling.

"Slough," referring to a water-filled bog, is a western name. It's not really Canadian, it's Western Canadian.

A "stubble-jumper" is a prairie farmer, perhaps one who is located on the "bald prairie." At the other end of the country is a "bluenoser," a description used almost exclusively for the Nova Scotian.

The words "above" and "below" could hardly be called typical of any English-speaking country, but when used in weather terms, as "above zero Fahrenheit," they are considered to be Canadianisms.

Popular Canadian sports have coloured the Canadian language. "Home ice" means hockey to Canadian sports fans, the rink where a team plays its home games. The "hot-stove" to a non-Canadian might seem like a way of keeping warm in our freezing winters, but it is a sports discussion, especially and originally hockey, usually taking place between periods of play. A "nothing game" is a Canadianism for a league game in almost any sport where the outcome cannot have any effect on the final standings in the league.

The number and extent of Canadianisms is a surprising study. The dictionary, a pioneer work in its field in this country, was compiled from more than 200,000 citations, many found in early Canadian newspapers. It was begun in 1958 under the sponsorship of the dictionary committee of the Canadian Linguistic Associaton (of which Dr. Scargill was chairman). The volume was published in 1967.

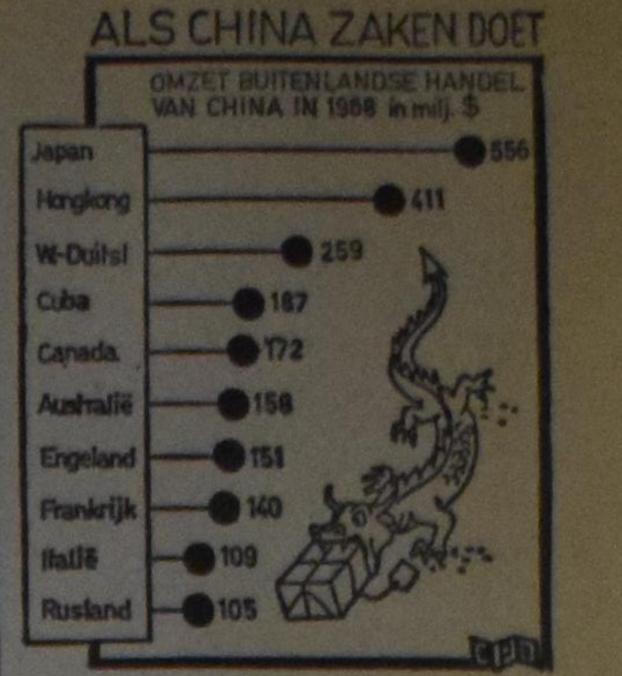

W.-EUROPA BELANGRIJKER VOOR CHINA DAN RUSLAND

Ongeveer 10 jaar geleden stond Rusland als handelspartner voor China op de eerste plaats. Vorig jaar waren de Russen naar de laagste plaats gedaald in de rangorde van de tien belangrijkste handelspartners van China. In de grafiek wordt een overzicht gegeven van de handelsomzet (invoer plus uitvoer) van China in 1968. De vooraanstaande positie van het Britse Hongkong is "onzuiver", aangezien deze stad voor zijn voedselvoorziening voor een belangrijk deel op China is aangewezen, terwijl Hongkong een belangrijke doorvoerhaven is voor Chinese goederen. In Europa blijkt West-Duitsland de belangrijkste handelspartner van China. Totaal bedraagt de omzet met de belangrijkste Europese handelspartners van China ca. 55 miljoen dollar per maand. De Russische handelsomzet met China is ongeveer 6 keer lager dan die van de Europese landen in de grafiek.

VERGALT UW LEVEN

niet! Onze geneeskruiden bevorderen spijsvertering, stofwisseling, bloedsterkte en omloop, eetlust, stoelgang enz. en bieden de grootste geneeskracht voor alle slepende ziekten. Volkomen onschadelijk. Meldt ons Uw ziekte en klachten en wij zenden U wat U nodig hebt. Enorme successen! Brochure en inlichtingen gratis!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

A subscription to
CALVINIST-CONTACT
is always an
appreciated gift
for every occasion.

Wat moet er gedaan worden, terwijl U wacht op

OHSIP

ONTARIO HEALTH SERVICES INSURANCE PLAN

Ontspan. U bent gedekt.

Op 1 October zal Ontario het nieuwe Ontario Health Services Insurance Plan — OHSIP — introduceren.

OHSIP is een basis plan van uitkeringen van geneeskundige verzekering voor iedereen in Ontario, ongeacht leeftijd, gezondheidstoestand of financiële middelen, uitgevoerd door de Regering of een aangewezen agent.

OHSIP zal de plaats innemen van OMSIP, het bestaande Ontario plan. Indien U momenteel by OMSIP bent ingeschreven gaat Uw dekking zonder onderbreking verder.

Indien U bent ingeschreven bij een ander plan van één van de 200 andere verzekeraars in Ontario, zoals Physicians' Services Incorporated, Windsor Medical Services, Associated Medical Services, een verzekeringsmaatschappij, of ander agentschap, bent U eveneens tot nadere aankondiging verzekerd.

Indien U geen geneeskundige verzekering hebt, dan hebt U ruim gelegenheid U te melden vóór 1 October. U wordt ingelicht over de aanmeldingsperiode door de pers, radio of televisie.

Daarom, kijk niet vreemd op en maak U geen zorgen over Uw geneeskundige verzekering. Relaxeer alleen maar en geniet van een gezonde zomer terwijl U op het nieuwe OHSIP plan wacht, de gezondheidszorg waar U op aan kunt, van het Ontario Department of Health.

OHSIP

ONTARIO HEALTH SERVICES INSURANCE PLAN
ONTARIO DEPARTMENT OF HEALTH
Hon. Matthew B. Dymond, M.D., C.M., Minister.

Wij hebben nog plaats in Juli en Augustus naar

HOLLAND

op onze 3-weekse groepen iedere Vrijdag non-stop van Toronto en iedere Maandag non-stop van Montreal
RETOUR MONTREAL—AMSTERDAM $255.00
RETOUR TORONTO—AMSTERDAM $301.00
plus $76.00 voor accommodatie, auto, enz.
Kinderen van 2 tot 12 jaar halve prijs.
Vraag volledige inlichtingen zonder enige verplichting.

Valentine Travel Service ltd. — Lucas Koops, manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am–6 pm.

London Travel Bureau — Herman Koops, manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published every week.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $6.00	Can. $11.50
United States	U.S. $6.00	U.S. $11.50
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

DE WERKELIJKHEID

Het Christelijke Nationaal Vakverbond in Nederland heeft een enquette onder haar leden gehouden, waarvan de uitslag verrassend is geweest. Onprettig verrassend wel te verstaan. Uit deze enquete is onder meer gebleken, dat 41% van de ondervraagden heel duidelijk heeft geantwoord, dat zij geen verband zagen tussen hun geloof en hun dagelijks werk.

Let wel, er werd niet gevraagd of zij verband zagen tussen hun geloof en hun lidmaatschap van het Christelijk Nationaal Vakverbond. Misschien zou het percentage dan lager zijn geweest. Hoewel. er moet meteen bijgezegd worden, dat velen, die lid zijn van het C.N.V. dit niet uit overtuiging zijn, maar meer uit traditie. Dat lidmaatschap hebben zij eigenlijk van hun vader geërfd. Die was het en daarom zijn zij het nu ook. Maar verder wordt er niet teveel aandacht aan besteed.

Maar dit punt laten wij nu liggen. Ons interesseert meer het feit, dat 41% geen verband ziet tussen geloof en werk. Voor hen zijn er dus twee terreinen in je leven, het ene gebied is waar je gelooft en het andere waar je werkt. En vraag niet naar aanrakingspunten, want die zijn er voor die 41% niet.

Een en veertig procent, die dus eigenlijk beweren, dat Jezus Christus misschien wel veel betekent voor hun geloof, maar die niet kunnen inzien wat de Heiland heeft te maken met hun dagelijkse job.

Wij weten niet of ooit een dergelijke enquete hier in Canada of in de Verenigde Staten is gehouden. Maar als die eens zou worden gehouden, hoe zouden de cijfers er dan uitzien?

Nu kan men dit probleem van verschillende zijden benaderen. Men kan er theologisch over praten of het filosofisch benaderen. Men kan zich afvragen of in de bediening van Gods Woord hieraan dan nooit aandacht wordt besteed. Men kan breedvoerige beschouwingen houden over de omvang van het Koninkrijk Gods. Maar laten wij ons voor dit maal nu eens beperken tot een overbekende geschiedenis uit het Nieuwe Testament, waaruit zonneklaar blijkt hoeveel het volgen van Jezus te doen heeft met ons dagelijks werk. Wij bedoelen de geschiedenis uit Lukas 4 en 5.

De Heiland had de mensen het doel van zijn zending trachtten uiteen te zetten, maar zij waren eigenlijk maar half geinteresseerd. Zij wilden de Here Jezus niet voor het hoofd stoten, maar voor Zijn prediking van het Koninkrijk Gods hadden zij geen belangstelling. Zij wilden wel dat Hij bij hen blijven zou, omdat het zo ontzettend gemakkelijk was om Hem bij de hand te hebben voor hun zieken. Die genas Hij en daarom namen zij Zijn prediking op de koop toe.

Toen zei de Heiland tegen Zijn discipelen, dat zij naar de visgronden moesten afsteken. Daar aangekomen, zegde Hij hen het net uit te werpen, hoewel zij de vorige nacht niets gevangen hadden. En toen gebeurde het. Och nee, die discipelen zagen ook niet de totale omvang van het Koninkrijk der hemelen. Zij zagen evenmin hoe ingrijpend dit Koninkrijk werkt op iemands leven, op iemands beroep. Maar hier was het nu. Overweldigend, wat een vis. Wat een vangst! Dat sprak die discipelen toe, want zij waren vissers. Wat een "boom in business!" Is dit het nu? Betekent het dit ook, als je gelooft dat God je Vader is en dat Jezus Zijn Zoon is? Dat je het Koninkrijk Gods mag voelen met je vingers in de ontzaggelijke school vissen? Het heeft die mensen zo overrompeld, dat Petrus in verbazing zegt: "Heer, ga uit van mij, want ik ben een zondig mens." Dit was toch ook haast niet te geloven. Kijk toch eens wat een vangst. Heeft het Koninkrijk Gods zoveel met mijn dagelijkse job te maken? Is het werkelijk zo ingrijpend. De hele nacht hadden zij geploeterd voor niemandal en zie hier nu eens. De boys in de andere boten moesten direct komen om te helpen de oogst binnen te halen, want het Koninkrijk Gods was daadwerkelijk in hun dagelijks beroep gekomen. Wat een weelde! Wat een onzegbare weelde als de grote God, de Schepper van hemel en aarde, Zich gaat bemoeien met de wijze, waarop je je dagelijks brood verdient. Ja, zegt Jezus, zo is het. En nog veel meer. Er komt zelfs een tijd, dat je niet aleen vissen, maar ook mensen zult vangen.

Wat zou het voor die 41% van het Christelijk Nationaal Vakverbond een enorme verandering betekenen, als zij zouden kunnen zien hoeveel het Koninkrijk der Hemelen verband houdt met hun dagelijks inkomen.

Ja, maar wat zou het ook voor ons een omkering teweeg brengen, als wij gelovig alles van God zouden verwachten, ons gehele leven in dat Koninkrijk Gods zouden weten, dat wij de wonderbare visvangst niet alleen maar als een verhaal uit lang vervlogen tijden beschouwden, maar als een werkelijkheid voor vandaag zouden zien. Als wij het zo zouden mogen zeggen: God is erg begerig om geheel ingeschakeld te worden in het doen en laten van U en van mij, in de wijze waarop wij naar de kerk gaan, zowel als in de wijze waarop wij voor ons levensonderhoud zorgen. Er zijn geen twee terreinen in ons leven.

Als God onze God is, dan wil Hij nergens van buitengesloten worden. Dan strekt het Koninkrijk Gods zich uit over alle onderdelen van ons leven. Dan heeft het geloof alles te maken met ons werk, — en omgekeerd.

D.F.

★ ★ ★

OVERGANG

Het schoolseizoen is afgelopen. Dit betekent niet alleen, dat de moeders zich afvragen zullen wat er gedaan moet worden om de kinderen gedurende twee maanden onledig te houden. Dat ook, Maar er is meer.

Stel het U maar goed voor. De kinderen, vooral zij die de christelijke school hebben bezocht, hebben jarenlang geleefd in een gesloten, beschermde gemeenschap. Zij zijn wel met de buitenwereld in aanraking gekomen, maar gezien hun leeftijd vielen zij toch altijd terug in de vertrouwde omgeving van het christelijk gezin.

Dat wordt nu anders. Zij zijn zelf ouder geworden en voelen zich al meer zelfstandig, ten rechte of ten onrechte. Vaak gevoelen zij zich niet meer zo aan huis gebonden, als tevoren. Dat gaat wel weer over, maar voor het moment gevoelen zij, dat zij zelf beslissingen moeten nemen, dat vader en moeder dit niet voor hen kunnen blijven doen, zij gaan nu verdienen waardoor zij zich minder afhankelijk gevoelen van het ouderlijk huis. Kortom, zij beseffen, dat zij nu hard op weg zijn om zelfstandige mensen te worden.

Dat is de denkwereld van de van school komende kinderen, of wilt ge, jonge mensen.

Die denkwereld krijgt het dadelijk hard te verduren. Want doorgaans komen zij van school direct in het economische leven. Het maakt geen verschil eigenlijk, of zij alleen gedurende de vakantie werken en in September hun studie voortzetten, of dat zij blijvend in het maatschappelijk leven een plaats zullen krijgen. Zij maken in zekere zin allen die overgang mee.

Zij maken met nieuwe mensen kennis. Zij moeten zich aanpassen aan nieuwe verhoudingen. Zij horen een taal, die zij eigenlijk niet kennen en die zij althans thuis niet horen. Zij beseffen, dat zij nu pas beginnen te leven en dan merken zij, dat dit leven heus niet altijd even prettig is. Zij moeten zich niet alleen aan een langere dagtaak wennen, maar zij moeten zich ook gewennen aan heel andere gebruiken en verhoudingen, dan zij op school gewend waren. In de meeste gevallen is die verandering hard, wreed, afwijkend van hun huiselijk millieu. Zij houden zich misschien wel groot, maar in hun hart schrikken zij ervan terug.

Zij praten er thuis niet over. Ach nee, zij houden zich liever groot. Zij geven liever de indruk, dat zij wel mee kunnen komen. Maar in feite lopen zij van alle kanten builen en schrammen op, die zeer kunnen doen.

Wij moeten aan die verandering in het leven van jonge mensen niet achteloos voorbij gaan.

Wij hebben christelijke scholen en het kost ons behoorlijk wat om die scholen gaande te houden. Maar het gaat ons niet in de eerste plaats om die scholen. Het gaat ons om de opvoeding van die kinderen. Wij willen hen grootbrengen voor God. Dat houdt niet op wanneer het kind de school verlaat. Integendeel. Hadden wij tijdens hun schoolperiode altijd nog het veilige gevoel, dat de onderwijzer of onderwijzeres ons hielp bij het vormen en ontwikkelen van hun karakter, nu de school voorbij is, valt die taak grotendeels weer terug op de ouders alleen.

Daar moeten wij met God over kunnen spreken. Daar moeten wij zeer ernstig en intiem voor bidden. En tevens moeten wij begrip tonen voor de moeilijkheden, waarin die jonge mensen zich bevinden, juist tegenover hen zelf. Wij moeten ons daarbij niet teleurgesteld voelen, als wij denken, dat zij daar ongevoelig voor zijn. Hun houding moge dit vermoeden wekken, maar diep in hun hart zullen zij hun vader en moeder er meer om liefhebben, wanneer die blijk geven volledig begrip te hebben voor moeilijke omstandigheden, waarin zij verkeren.

Jezus heeft niet gebeden, dat God de Zijnen uit de wereld zou wegnemen, ook onze kinderen niet. Maar Hij heeft wel gebeden, dat God hen (en dus ook onze kinderen) in de wereld bewaren zou. Bewaren voor Hem en voor Zijn dienst. En die wetenschap moge ons geloof sterk maken, dat onze jonge mensen zich zullen invoegen in het maatschappelijk leven als het eigendom van Jezus Christus.

D.F.

UNCLE TOM'S CABIN

DE HUT VAN OOM TOM

Ten noorden van Chatham, aan highway 21, ligt het landelijke plaatsje Dresden. Toen wij het, niet lang geleden, op doorreis passeerden, ontdekten we dat het een schat van herinneringen herbergt. Direct al, bij het bereiken van de bebouwde kom, lazen we op het bekende blauwe bord met de gele rand en de gele letters, dat dit de vroegere woonplaats van Josiah Henson was. Zo'n blauw en geel bord is een zeker teken dat er een historische bezienswaardigheid in de buurt is en geeft me altijd het opwindende gevoel dat ik "warm" begin te worden: Welke interessante vondst zullen we nu weer doen?!

Terwijl we ons nog afvroegen wie Josiah Henson ook alweer was, verwees een volgend bord naar "Uncle Tom's Cabin". Dit was voldoende om ons, hoewel we weinig tijd hadden en het maar een vluchtig bezoek zou kunnen worden, de aangewezen zijweg in te doen slaan om uit te vinden hoe het in elkaar zat. Waren Josiah Henson en Uncle Tom één en dezelfde man? De ontknoping was de moeite waard. Op een terrein, waar de geschiedenis aan alle kanten sprak en waar je je door de weldadige rust en stilte die er heersten, uit het moderne tijdsgewoel opgenomen en overgeplant voelde in het verleden, vonden we uncle Tom's cabin, een museum, een slavenwoning en nog enkele andere overblijfselen uit de vorige eeuw.

Allereerst loste de vriendelijke dame, die ons rondleidde, het raadsel op: Josiah Henson, een uit de States gevluchte slaaf, was de hoofdfiguur in het boek van Harriet Beecher Stowe, "Uncle Tom's Cabin", en zo stond deze merkwaardige, naar lichaam en geest krachtige man, bekend onder twee namen. Genoemd boek verscheen in 1852 en is in meer dan veertig talen vertaald. Het is na de Bijbel het meest gelezen en verkochte boek ter wereld. Er was al eerder een boek verschenen, n.l. in 1849, dat het levensverhaal van Henson bevatte, zoals hij dat zelf (schrijven kon hij niet), aan de mensen van de Anti Slavery Society in Boston verteld had. Van de originele editie van dit boek bestaan er, voor zover bekend, nog twee exemplaren. Eén daarvan bevindt zich in het museum in Dresden. In 1965 werd het op beperkte schaal herdrukt.

Josiah Henson werd in 1789 geboren als zoon van een slaaf en een slavin. Toen hij vier jaar was, werd zijn vader verkocht. Het gezin heeft nooit meer iets van hem gehoord of gezien. Korte tijd later werden Josiah, zijn moeder en broertjes en zusjes ook bij opbod van de hand gedaan. Josiah kwam als jongste, het laatste aan de beurt. En als hij dus zes en vijftig jaar later zijn levensverhaal vertelt, is de herinnering aan de wanhoop en het hartverscheurend verdriet van zijn moeder, die na haar man ook al haar kinderen zich afgenomen zag, nog zeer levendig. Hij laat ons beschrijven hoe zij, terwijl verschillende kopers op hem boden, door de menigte heendrong en zich voor haar nieuwe meester op de voeten wierp om hem te smeken dit kind van haar ook te kopen, zodat ze er tenminste één bij zich kon houden. Het verzoek werd niet ingewilligd. In plaats daarvan werd ze geschopt en geslagen en lag ze even later op de grond te kermen van pijn en van diepe, vertwijfelde ellende. En dat, zo vertelt Josiah ons, was een van mijn eerste ervaringen met mensen. Iets dergelijks heb ik daarna nog vele malen ondervonden, samen met duizenden anderen van mijn ras. Het feit, dat het bijna gewoon werd, deed niets af aan de bitterheid ervan.

Toen ik dit las moest ik weer denken aan de prent die in het museum hangt, waarop een autioneer staat afgebeeld, een negerbabietje dat hij aan één voetje vastheeft, bungelend aan zijn hand terwijl hij het probeert te verkopen. En aan de advertentie waarin een jonge slaaf wordt gevraagd. Men is genegen er 1200 tot 1250 dollar voor te betalen....

Om nog niet te spreken van de tekening die ook in het museum aan de muur hangt en die een doorsnede van een slavenschap te zien geeft. Elk hoekje van de scheepsbodem is benut en de slaven zijn met ketenen aan elkaar gebonden, niet alleen om oproer te voorkomen, maar ook is het makkelijker als er gevaar dreigt in de vorm van controleschepen. Dit was blijkbaar uit de tijd dat de handel in slaven illegaal was. Je hoefde dan maar één of twee slaven overboord te gooien en de rest volgde met ratelende kettingen vanzelf!!

Zou de groeiende onrust onder onze zwarte medemensen hier ook iets mee te maken hebben? Bij een bezoek aan deze historische plek ontkom je niet aan die vraag.

In zijn boek wordt ook nog een ander voorval beschreven dat je aan het denken zet. Het brengt je de uitdrukking "slaafs volgen" in de gedachten. Het blijkt uit alles dat Josiah een geboren leider was. Ook een waardevolle, door alles heen trouwe en eerlijke slaaf voor zijn diverse meesters. Op een keer moest hij een groep slaven van de ene meester naar de andere brengen. Een afstand van bijna duizend mijl die in de winter moest worden afgelegd, meest te voet, met een paard en wagen waarop de vrouwen en kinderen om beurten reden. Die reis voerde hen ook door de staat Ohio. Meerdere malen werd hen daar gezegd dat ze vrij konden zijn zo ze dat verkozen. Dit was voor Josiah een geweldige verzoeking. De vrijheid had hem van jongs af aan aangelokt, maar hij was altijd van plan geweest zichzelf vrij te kopen, hij wilde niet vluchten. Elke cent die hij zijn eigendom kón noemen, had hij gespaard. Hij had toen een kleine veertig dollar. Nog lang niet genoeg natuurlijk. Als dan de kans je geboden wordt om jezelf met vrouw en kinderen en de mensen die aan je zorgen zijn toevertrouwd, zonder dat je een enkel risico loopt, van het slavenjuk te verlossen, moet je wel sterk in je schoenen staan als je het dan toch niet doet. Zijn geweten verbood het hem. Hij had zijn meester, van wie hij, of wie dan ook in zijn groep, nooit ook maar enige consideratie of waardering ondervonden had, beloofd deze mensen naar Kentucky te brengen en wat je belooft moet je doen, zo redeneerde Josiah. De slaven in zijn gevolg bleken weinig idee te hebben van de kansen die hen geboden werden. Ze waren ook niet gewend beslissingen voor zichzelf te nemen en waren gewillig genoeg om te doen wat Josiah van hen verlangde. Dus werd de reis voortgezet....

Josiah laat dan verder beschrijven dat hij niet weet welke voordelen hij met deze kans verspeeld heeft, maar dat hij zich altijd nog verheugde in de herinnering aan het feit dat hij het gevoel had zijn plicht gedaan te hebben en een sterk karakter getoond had. Hij is nog vaak geplaagd door de gedachte aan de groep slaven die hij dus in deze beslissing betrokken had, maar het troostte hem dan weer dat hij gehandeld had naar eer en geweten.

Vijf jaar later komt het voor Josiah en zijn gezin toch tot een vlucht naar de vrijheid, maar niet dan nadat hij in een poging om zichzelf vrij te kopen, door zijn meester gedwarsboomd en bedrogen was. Intussen was hij, nadat hij al lange tijd aan zijn medeslaven religieuze leiding had gegeven, door een Conference of the Methodist Episcopal Church, toegelaten tot het predikambt. Dit gebeurde in 1828. Lezen en schrijven kon hij niet, maar zijn persoonlijke omgang met God en zijn levenswijsheid moeten hem tot een graag gehoorde dominee gemaakt hebben, getuige de vele malen dat hij preekte voor zwart en blank.

Na zijn veilige aankomst in Canada gaat hij niet rustig van zijn vrijheid genieten. Als hij werk en woongelegenheid gezocht en gevonden heeft, laat de gedachte aan zijn medeslaven hem niet met rust. Velen hebben dan ook met zijn hulp de vrijheid gevonden. Josiah, die in tussen toch al aardig op leeftijd gekomen is, is hiermee niet tevreden. De vrijheid stelt zijns inziens verplichtingen. Nadat hij dan ook op verschillende manieren aan geld gekomen is, n.l. door invloedrijke blanke vrienden en door zijn eigen preekbeurten, in Engeland zelfs en in Boston, komt het in 1841 tot de aankoop van tweehonderd acres goede grond aan de Sydenham River, ten westen van wat dertien jaar later het plaatsje Dresden werd. De prijs was vier dollar per acre. Het werd een settlement voor de ontvluchte slaven die vooruit wilden komen. Er werd een school gesticht waar de kinderen lezen en schrijven konden leren. De meisjes werden er ook in het huishouden onderwezen, terwijl de jongens zich nog konden bekwamen in een vak. Elk gezin bewoonde er een huis zoals er nu nog één te zien is. Eén kamer boven en één kamer beneden. De muren werden geinsuleerd met zaagsel! Het huis van de Reverend Josiah Henson, Uncle Tom's Cabin dus, bestond uit vier kamers. Twee boven en twee beneden. De originele betimmering zit er aan de buitenkant nog op en enkele ramen bevatten het oorspronkelijke glas nog. Er werd goed geld gemaakt door de bewoners van het settlement. In de vruchtbare grond stonden de machtige Black walnut trees, waarvan ze vier voet brede planken zaagden en voor een zacht prijsje verkochten. Bij de bezienswaardigheden vindt u ook nog een z.g. smokehouse, dat gebruikt werd voor het roken van vlees. Dat smokehouse is de uitgeholde stam van een Buttonwood tree, zes voet in diameter!

Josiah heeft op latere leeftijd toch nog lezen geleerd van zijn zoon. Wat een ervaring voor hem om zelf de Bijbel te kunnen lezen! In 1881 heeft hij zelfs nog een boek geschreven en in 1883 is hij op 92-jarige leeftijd overleden. Uit het rijke leven van deze edele man zou nog veel meer te vertellen zijn, maar waarom in de vakantie niet eens een bezoek gebracht aan Uncle Tom's Cabin? Daar krijgt u aanschouwelijk onderwijs! De aankoop van zijn boek kan ik u ook aanbevelen. Ik heb er mezelf op onthaald ter vergoeding van het feit dat ons bezoek zo kort moest zijn en ik er niet, zoals ik wel gewild had, uren rond kon dwalen....

Nog enkele practische gegevens: U kunt dit alles bezichtigen van 1 mei tot 31 oktober, vanaf 10 uur v.m. tot zonsondergang. Toegangsprijs is een dollar voor volwassenen, vijftig cent voor jongelui tussen twaalf en vijftien jaar en onder de twaalf jaar komen ze er voor niets in. Hebt u er erg van genoten en wilt u een ander ook een plezier doen, dan kunt u hem of haar uw kaartje geven, want op vertoon daarvan hoeft men maar de halve prijs voor de entree te betalen, mits het niet op dezelfde dag gebruikt wordt. Ik weet niet of dit ook voor kinderkaartjes geldt.

(Mrs.) Alice Los.

VOORTMANS
GOOD COOKIES
Enjoy them today!

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
8850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

Geef Uw
ADRESVERANDERING
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT
Vergeet vooral niet uw oud adres te vermelden!

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

EIEREN VOOR IEDERS GELD

Prof. Mr. Anne Anema schreef in 1900 een boek: de grondslagen der sociologie. Later, als je er met hem over sprak, deed hij er zelf een beetje afwerend over. Toch was het echt Anema en geeft deze studie wel terdege richtlijnen en is ze in zekere zin nog actueel.

Actueel vooral ook in deze zin, dat Anema een bijzonder fijn gevoel had voor de verhoudingen tussen het volle leven en wetenschap.

Ondanks de welvaart, ondanks de vrijheid, ondanks de nivellering van de sociaal-economische verschillen tussen de verschillende groepering van de bevolking, heerst er onrust, ontevredenheid en een roep om bestudering van de maatschappij. Dit mag dan, naar de uitslag van een gehouden enquête niet zo sterk leven onder de arbeiders met een vast en men mag zeggen waardevast inkomen, doch wel bij andere geledingen van de maatschappij als studenten, kunstenaars en wetenschapsbeoefenaars.

Het is een beetje onnozel om de ogen hiervoor te sluiten en met een veroordeling van de herrieschoppers, de communistisch en anarchistisch geinfecteerde figuren, de zaak blauw blauw te laten. Het geeft te denken dat vele academici gevoelig zijn voor critiek op onze samenleving en tolerant staan tegenover dictaturen van linkse signatuur. Dit beperkt zich niet tot de 'ongelovige" wereld. In orthodox-hervormde en gereformeerde kringen hoort men, speciaal bij theologen en sociologen, dezelfde klanken.

Hierin zit, het is niet te ontkennen, een stuk mode, een elkaar napraten, een gebrek aan reële kennis en een zekere onvrede met zich zelf. Maar er zit ook spontane levensdrang achter. Veelal is het nog wel theorie, maar een verandering in denken en uitgangspunt, zoals we die de laatste vijftien jaar meemaken, moet toch wel een diepere oorzaak hebben. De vergadering van de vereniging, waarvan de Vrije Universiteit uitgaat, te Assen gehouden, gaf niet alleen een generatie-conflict te zien, maar evenzeer een spraakverwarring bij de ouderen. Hetzelfde geldt bij de acties van de studenten, de discussies in de politieke partijen, de onderwerpen bij de Synodes van de Gereformeerde en Hervormde Kerken. De vraag is maar: welke oorzaak?

Anema schreef in 1900:

"De verhouding tussen leven en wetenschap toch is een wisselwerking. Zij gaat zóó, dat eerst naar den spontanen levensdrang en het intuïtief besef de regeling van dit leven zich voegt. Dan komen de denkers. Zij geven zich rekenschap van de wetten, die dit levensproces beheerschen, en van de regelen, waaraan het moet gehoorzamen. En alsdan beramen zij door studie de middelen en ontwerpen zij de beginselen, die voorts op dat leven vormend en leidend zullen inwerken."

De critiek, die men vandaag terecht op veler hervormings-initiatieven mag uitoefenen is, dat de plannen en de woorden een groot gemis aan rekenschap en studie vertonen. Anema had gestudeerd in Leiden, en hoezeer een Calvinist, een zeker rationalistisch denken is hem altijd eigen gebleven. Onze tijd, als je daarvan mag spreken, schopt daar tegen. Men drijft op zijn, dikwijls onredelijk, gevoel.

Daarom is het zo jammer, dat noch van de Gereformeerde Universiteit, noch van een bepaalde bovendrijvende laag in de z.g. reformatorische kerken, voldoende tegenstroom wordt gegeven. Bij het opruimen van wat men heilige huisjes en taboes noemt, snijdt men ook dikwijls de wortel in en dat betekent vertraging van de groei of zelfs afsterven van de plant. In een vlijmscherpe polemiek tussen prof. A. Troost (voormalig studentenpredikant) en Ds. A. Schippers, Geref. studentenpredikant aan de V.U., zegt de eerste over de opstand der studenten: "Een onzichtbaar schisma (Mönnich) heeft de gereformeerden reeds uiteengedreven in verschillende modaliteiten, richtingen of groeperingen. Dat openbaart zich m.i. steeds duidelijker op kerkelijk, politiek, theologisch en ander wetenschappelijk gebied."

Ook in het Gereformeerd Weekblad duelleren prof. Herman Ridderbos en prof. G. C. Berkouwer, naar aanleiding van het jongste boek van de laatste over de "verontrusting". Het schijnt met fluwelen handschoenen aan ("Beste Gerrit" en "Beste Herman"), maar de degens flitsen gevaarlijk in de handen van de epigonen van Amsterdam en Kampen. Het verzet tegen een al te radicale, revolutionaire aantasting van wat eeuwenlang het wezen van het Christendom werd geacht, begint zich te laten horen, een verzet waarop door het gewone Gereformeerde (niet kerkelijk bedoelt) volk reeds lang werd uitgezien.

* * *

De lonen- en prijzenspiraal, gepaard met geldontwaarding, blijft een van de voornaamste puzzels waarvoor regering en volk gesteld worden. De Sociaal-Economische Raad heeft nu eenstemmig advies uitgebracht, dat van grote betekenis is.

Het advies komt hierop neer:

1e. Een uitkering ineens van 1 procent van het jaarloon als compensatie voor de sterke prijsstijgingen in de eerste helft van dit jaar;

2e. een toeneming van het werkelijke besteedbare inkomen met ± 3 procent (dit jaar ondanks de forse loonsverhogingen 0.5 procent) plus een extra uitkering ineens als het prijspeil in 1970 met meer dan 3,5 pct. stijgt.

Als contramaatregelen ter voorkoming van prijsstijging:

a. geen verhoging van de B.T.W. (omzetbelasting) in 1970;

b. Uitstel van de huurverhoging van 6 procent in elk geval tot 1 juli 1970;

c. beperking van de contractloonstijging voor 1970 tot 5 procent, wat neerkomt op een reële loonstijging van 3 procent.

d. verschuiving van een groter deel van de inflatie-correctie dan een derde naar 1971.

In de S.E.R. (Sociaal-Economische Raad) zitten vertegenwoordigers van de Regering (z.g. Kroonleden), van de werkgeversbonden en van de vakverenigingen.

Dat men eenstemmig tot een advies kwam is zeer verheugend. Wel moeten Regering en Kamer uiteindelijk beslissen, maar het is moeilijk aan te nemen dat men dit advies, dat een serieuze poging is om de inflatie te beteugelen en arbeidsonrust te voorkomen, naast zich neer zal leggen.

Het geeft, zoals iemand boven zijn artikel zette: Eieren voor ieders geld. Een 'kop" die we lenen.

* * *

In de politieke arena, of liever gezegd in de politieke binnenhuisjes is het nog geen pais en vree. In de P.v.d.A. botsen telkens leiding en "Nieuw Links"; in alle partijen traden jongeren-organisaties op als inquisiteurs tegenover de besturen en fracties; in de C.H.U. traden voorzitter Dr. Tilanus en secretaris Dr. Schuring af en D'66, zo manhaftig begonnen (ontploffen van de politieke partijen) schijnt een lange zomervakantie te genieten. Men hoort er weinig meer van en hun congres leerde, dat ook daar geen eenstemmigheid bestaat.

* * *

De democratisering van de universiteiten schijnt nu, in rustiger banen geleid, wel tot enige resultaten te leiden. Na de herrie in Assen is men het aan de Vrije Universiteit blijkbaar eens geworden. Aan de Rijksuniversiteiten treedt het bestuur (Senaat en Curatoren) eveneens meer in de openbaarheid en krijgen de wetenschappelijke staf en de vertegenwoordigers van de studenten hun z.g. inspraak.

Intussen gaat de politierechter in Amsterdam rustig door de bezetters van het Maagdenhuis flinke boetes op te leggen en de leiders ervan tot enige weken onvoorwaardelijke gevangenisstraf te veroordelen. Uit progressieve en linkse hoek wordt daartegen wel geprotesteerd, maar het middel schijnt te helpen. Een vrouwelijk Kamerlid van de C.H.U., zelf juriste, roemde de houding van de rechters en zei geschokt te zijn door het optreden van degenen, die terecht stonden. Onbeschaafd schijnt synoniem te zijn met revolutionair progressief.

Erger dan onbeschaafd was het optreden in Amsterdam van een stel raddraaiers die een krans, door Canadese veteranen gelegd bij het nationaal monument, vernielden. Men vraagt zich af waar de politie op zulke tijden is.

Minister Luns heeft de Canadese ambassadeur zijn leedwezen daarvoor betuigd, maar dit zal de slechte indruk bij de Canadese oudstrijders niet wegnemen.

Trouwens Amsterdam begint zulk een slechte naam te krijgen dat toeristen er zelfs wegblijven. Het Venetië van het Noorden zakt evenals de stad in Italië in de modder, maar dan in figuurlijke zin. Welke stad er het ergst aan toe is, laten we maar in het midden.

Cn.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

MENSEN OP ONZE WEG

door INEKE PARLEVIET

Part III

Gedurende de weken en maanden die volgden, bleef ik het gezin Fulhan regelmatig bezoeken. Ofschoon ik onmachtig was om iets aan de situatie daar te verbeteren en ik steeds meer het gevoel kreeg dat het letterlijk een hopeloos geval was, vond ik het toch onverantwoord om dit gezin aan z'n lot over te laten. Er stonden per slot drie kinderlevens op het spel.

Ik had kontakt met de school opgenomen en te horen gekregen dat de twee oudste jongens debiel waren en eigenlijk op een school voor bijzonder onderwijs thuis hoorden, die echter niet in de buurt was. Robin was ook allerminst een uitblinker, maar kon met moeite toch meekomen. Hij was een tamelijk dociel en gedwee kind, dat weinig moeilijkheden veroorzaakte, maar door de andere klasgenoten niet geaccepteerd werd. Dan en Dunc waren problemen in de klas, ongeïnteresseerd in het werk, wat te verwachten was, maar verder ook geniepig, leugenachtig en in elk opzicht onbetrouwbaar. Waar ze hun handen op konden leggen, verdween in hun zakken. Kleine en zelfs grote kinderen waren bang voor hun harde knuisten, waar ze zich graag mee verdedigden in geval dat ze beschuldigd werden van diefstal.

Daar de Fulhans officieel tot de Anglican kerk behoorden, trachtte ik een dominee van die kerk voor het gezin te interesseren, maar de oude Rev. Weighton van het kleine kerkje meer dan 10 mijl uit de buurt, schudde z'n hoofd. Zijn gemeente was zo klein dat het zelfs niet de moeite loonde om een Zondagschool te hebben voor de kinderen. Als hij in de buurt was wilde hij wel eens bij de Fulhans binnenwippen, maar veel animo had hij er niet voor en bij mijn weten is hij er dan ook nooit geweest.

Het leek er veel op dat sedert mijn komst de problemen in het gezin Fulhan zich vermenigvuldigden. Het werd zo dat Mr. en Mrs. Fulhan niet alleen weigerden om tegen elkaar te spreken, maar dat ze het ook vertikten om samen in één vertrek te zijn als er een ander bij was tenminste. Als Mr. Fulhan binnenkwam liep z'n vrouw automatisch de zitkamer in. Een gesprek met hun samen was een onmogelijkheid. Als ik iets bespreken wilde moest ik altijd eerst met de één het geval doorpraten en dan met de verworven kennis en gekregen kommentaren naar de ander gaan.

Het was al zomer toen ik tijdens een van m'n bezoeken met een nieuw probleem gekonfronteerd werd.

"You place babies for adoption, too, don't you?", vroeg Mrs. Fulhan.

"Well, yes . . ." zei ik aarzelend, niet bevroedend wat voor plannen ze in haar hoofd had.

Mrs. Fulhan knikte goedkeurend, wat niet al te vaak gebeurde. "Then you can place mine."

"Yours? Which one?" Soms sprak ze over Robin als "my baby". Wou ze hem opgeven voor adoptie?

"The one I'm expecting. I'm pregnant."

Ik had al heel wat meegemaakt in m'n praktijk, maar deze mededeling bracht me toch even van m'n stuk. "By whom?" wilde ik vragen, maar ik slikte gelukkig bijtijds deze blunder in. Alleen Mr. Fulhan kon de vader van dit kind zijn, omdat er domweg niemand anders in deze kontreien was die deze betiteling rechtmatig zou kunnen toekomen. Mrs. Fulhan verliet de farm nooit; zelfs de wekelijkse boodschappen werden door haar man gehaald. Uit de krant wist ze de prijzen en kon ze precies uitkienen hoeveel alles kostte en wat er gekocht moest worden. Het idee echter dat deze twee mensen, die niet eens samen spraken, opnieuw ouders gingen worden, vervulde me met afschuw.

"When do you expect it?"

"Around February. I'm not even three months yet."

"And you're sure you want adoption services for this baby?"

"Yes." Ze zei het op een toon waaraan niets te tornen viel. Ik was er blij om. In elk ander geval zouden we dit zomaar niet nemen en alleen na veelvuldige gesprekken een dergelijk verzoek in overweging nemen als het een kind van een echtpaar betrof. Maar nu viel er een pak van m'n hart. Dit kind zou tenminste nog een kans hebben om in een goed en gelukkig gezin op te groeien als het door een ander echtpaar geadopteerd kon worden.

"And suppose it is a girl?", vroeg ik later, toen we wat meer over het onderwerp doorgepraat hadden.

"That wouldn't make any difference. I refuse to raise more brats by that Mr. Fulhan."

"Does your husband agree with your plans?"

"Mr. Fulhan doesn't know that I'm expecting. I don't talk to him. Besides I don't see what he has to do with it. I'm the one who has to go through all those miserable months of sickness and pain. I've always had a horrible time during my pregnancy and if I had the means I gladly would have an abortion. I hate every single day of those nine months."

And the baby, too, dacht ik, maar zei het niet. Ten lange leste wist ik Mrs. Fulhan te overtuigen dat haar man niet alleen zo spoedig mogelijk ingelicht diende te worden over de te verwachten baby, maar ook dat hij evenveel recht had als zij om over eventuele adoptieplannen te beslissen. Daar ze vierkant weigerde om met haar man zelf te spreken, bood ik aan dit te doen, wat ze goed vond. Ze zei dat ik hem wel in de stal kon vinden.

Even later liep in de grote schuur binnen, waarachter de paardestal gebouwd was. Bij de ingang bleef ik plotseling staan. Mr. Fulhan stond bij Fire; z'n ene arm had hij om de hals van het paard geslagen en met zijn vrije hand streelde hij de rug van het dier. Z'n gezicht en houding drukte zo'n grote eenzaamheid en verlatenheid uit, dat ik er koud van werd. Wat deze man ooit in z'n leven gedaan mocht hebben, nam het feit niet weg dat hier een mens was die erbarmelijk veel leed en een intense behoefte had aan wat troost en genegenheid. Ik wist dat wat ik zag niet voor mijn ogen bestemd was en onhoorbaar sloop ik weg. Pas buiten begon ik te roepen: "Mr. Fulhan, where are you?" Even later kwam hij te voorschijn en bracht ik het gesprek op zijn vrouw.

"I knew that she was pregnant again," zei hij op z'n rustige, wat apathische manier. "While she was pregnant of the other kids, she had a terrible time during every single month. Her nerves seem to get the better of her and she's acting worse than ever. That's how she's been the last few weeks, so I knew the score." Spoedig zou ik ontdekken wat hij bedoelde. Adoptie leek hem ook wel het beste voor dit kind. Bovendien als zijn vrouw er op stond, dan kon hij er toch niets aan veranderen. Ja, hij was natuurlijk bereid om alle inlichtingen over zich zelf te verstrekken die voor de adoptie-voorbereiding nodig was. Toen hij later terug liep naar de stal leken zijn schouders nog meer gebogen dan anders. Net een geslagen hond, dacht ik en met een groot gevoel van onmacht en onbehagen reed ik weg. Hopeloze gevallen bestaan er niet, had mijn directeur me eens gezegd, maar ik was daar allang niet meer zeker van.

Mrs. Fulhan was nooit een komediante geweest en toen ze bij een volgend bezoek begon te klagen dat ze zich allerberoerdst voelde, wist ik dat dit de waarheid was en dat er niet de minste aanstellerij in het spel was. Haar benen zwollen griezelig op en kwamen vol met open wonden te zitten, waar geen zalf of medicijn verbetering in wist te brengen. Haar gezonde gelaatskleur veranderde in een grauwe, strak gespannen huid, wat aan het gezicht iets heksachtigs gaf. Maar haar zenuwgestel had nog meer te lijden dan haar lichaam. Om het minste en geringste krijste ze als een bezetene tegen de kinderen en verschillende malen probeerde ze hun te lijf te gaan in mijn bijzijn met het eerste het beste voorwerp dat in haar bereik lag. Ik vroeg me af wat haar man en kinderen te verduren hadden als ze alleen met hen was. Toen ik Dunc eens kreupelend op het erf tegenkwam en vroeg wat er aan de hand was, vertelde hij me dat zijn vader hem de vorige avond zo geschopt had. Het feit echter dat hij vlug een plak chocola in z'n zak moffelde, deed me echter aan de waarheid van zijn woorden twijfelen. Waarschijnlijk had z'n moeder hem met snoep omgekocht opdat hij z'n vader de schuld zou geven.

Ondanks Mrs. Fulhan's agressieve gemoedstoestand en ziekelijkheid bleef ze toch haar huisje kraakschoon houden. Ze kon vaak amper meer op haar benen staan en moest van de dokter eigenlijk volslagen rust nemen, maar het schoonmaken zat haar in het bloed. Ze kon het niet laten. Tegen het eind van de zomer was de toestand onhoudbaar geworden. De dokter was genegen genoeg om alles in het werk te stellen om haar te doen opnemen in een zenuwkliniek en het viel me eigenlijk mee dat Mrs. Fulhan niet tegenstribbelde toen ze opgenomen kon worden. Robin werd door ons in een pleeggezin geplaatst, terwijl de oudste twee jongens bij hun vader bleven op diens verzoek. Mr. Fulhan was handig genoeg om te koken en de nodige huishoudelijke taken te verrichten. Behalve het feit dat het een enorme toer zou zijn om voor Dunc en Dan ook een pleeggezin te vinden, leek het me wel een goed idee dat ze thuis bleven. Misschien zouden ze wat beter kontakt met hun vader krijgen en omgekeerd. Minstens eens per week ging ik een kijkje nemen en aanvankelijk leek alles aardig te marcheren. Mrs. Fulhan kreeg kalmerende medicijnen in het ziekenhuis plus gedwongen rust, wat haar lichamelijk en geestelijk goed deed. Na een week of twee mocht ze de hele dag op en begon zich gelijk verdienstelijk te maken met het schrobben van gangen en zalen. Net toen ik voor het eerst wat hoop begon te krijgen dat er misschien toch nog een oplossing voor sommige van de moeilijkheden kon komen, vielen mijn luchtkastelen finaal in duigen. Robin moest uit zijn pleeggezin weg omdat hij moedwillig alles kapot maakte wat hij in handen kreeg en dan een ander de schuld gaf, Mrs. Fulhan wilde plotseling weg uit de kliniek, bang als ze was dat haar man al z'n loon over de balk zou gooien en Dan en Dunc niet half genoeg te eten kregen, terwijl deze twee knapen zelf op heterdaad betrapt werden door hun vader toen ze bezig waren hun bed in brand te steken. Deze keer was het inderdaad Mr. Fulhan die ze bont en blauw schopte. Om erger te voorkomen plaatsten we de twee jongens in ons opvangcentrum, wat alleen maar gebruikt wordt voor spoedgevallen. Met moeite vonden we later twee pleeggezinnen die elk een jongen wilde opnemen. Na enige weken liep Dan weg en werd door de politie opgespoord, terwijl Dunc een klasgenoot op z'n nieuwe school zo aftuigde, dat de ouders van deze knaap een officiële aanklacht tegen Dunc wilden indienen, waar we ze met veel moeite van weerhielden.

Twee dagen nadat Dan weggelopen en weer gevonden was, kreeg ik 's nachts om half twee een telefoontje thuis. Een rinkelende telefoon in het holst van de nacht is nooit een aangename manier om wakker gemaakt te worden en ik schrok me dan ook een hoedje. M'n man nam de haak op. "It's Mr. Fulhan. For you." Nog maar amper over de schrik heen, nam ik de hoorn op. Mr. Fulhan's stem klonk vreemd en vaag.

"I'm going to kill myself," zei hij. "I'll take the car and drive it against a tree. When the police finds the wreck, you can tell them that it wasn't an accident."

Ik heb talloze malen horen beweren dat geen mens ooit zelfmoord pleegt als hij het eerst van te voren aankondigt en dat kan best waar zijn ook, maar je gaat toch aan zo'n theorie twijfelen als je met een konkreet geval in aanraking komt.

"But why, Mr. Fulhan? Why?"

"I can't live like this. There's nothing to live for anymore. I love my wife. I want her back. I can't do without her. You won't understand."

Nee, veel begreep ik er ook niet van. Voor mijn gevoel was er in dit soort echtelijke liefde niets moois, noch positiefs. Maar het was niet de eerste keer dat Mr. Fulhan zich in deze trant over z'n vrouw uitliet en de opmerking van zijn vrouw dat ze nooit van hem af zou kunnen komen, omdat hij haar altijd toch wel weer zou vinden, klopte ook wel in dit verband. Met moeite wist ik Mr. Fulhan me te laten beloven rustig thuis te blijven totdat ik persoonlijk met hem kon praten.

En even later gingen we op weg, want m'n man wilde me niet alleen laten gaan. Ik weet niet hoe je zo iets aan moet pakken, zei hij, maar laten we in ieder geval maar de Bijbel meenemen. En daar hebben we toen Mr. Fulhan maar uit voorgelezen, nadat we eerst een heel gesprek met hem hadden. Toen we aankwamen was Mr. Fulhan in een hoogst emotionele toestand, maar al pratend en later luisterend kalmeerde hij. Hij wist meer van de bijbel af dan ik vermoed had; maar bekende dat hij in jaren "niets" aan godsdienst gedaan had. Toen we ver na drieën weggingen lieten we mèt de belofte om de dokter te vragen om Mrs. Fulhan uit het ziekenhuis te ontslaan, de Bijbel achter. Mr. Fulhan beloofde er uit te lezen. In hoeverre hij die belofte heeft gehouden, weet ik niet, want er stonden nieuwe komplikaties voor de deur, die ik toen nog niet bevroeden kon.

(Slot volgt.)

DR. A. DE GRAAFF WILL LECTURE ON: *"THE DEATH OF AN ADOLESCENT."*

AND RECREATION TOO: FLOOD-LIT SWIMMING POOL; HORSE-BACK RIDING.

AUG. 1-4 IN CHRISTIAN PERSPECTIVE **BOLTON** A.A.C.S. STUDY CONFERENCE

REGISTER TODAY! WRITE 141 LYNDHURST AVE., TORONTO 4.

DR. BERNARD ZYLSTRA WILL LECTURE ON: *"GOD, MAN AND THE STATE."*

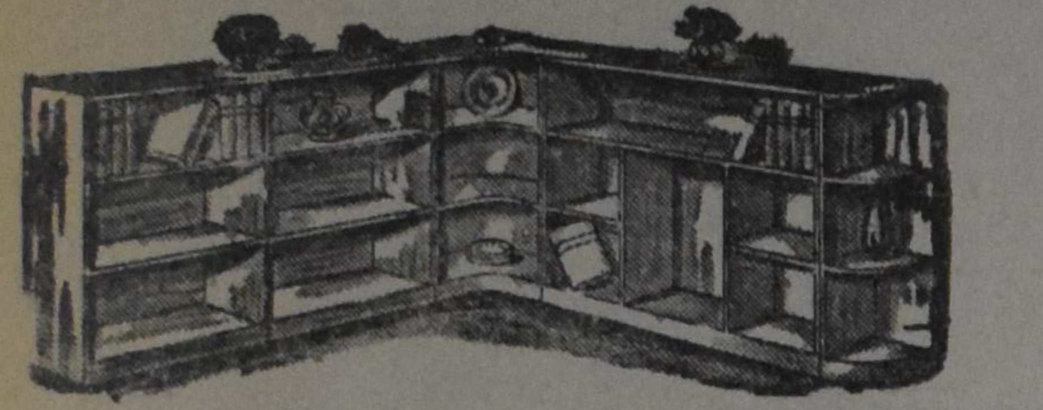

FROM THE BOOKSHELF

REFORMATION TODAY.

Klaas Runia, Th.D.
The Banner of Truth Trust,
78b Chiltern Street, London,
England. pp. 147. Paperback.

In this book Professor Dr. Klaas Runia of the Reformed Theological College, Geelong, Australia, brings his wealth of theological training to bear upon the acute problems that evangelical Christians in all denominations are facing in regards to the ecumenical movement. In order to do so, he gives a masterly analysis and evaluation of the various theological "fashions" which claim so many adherents today. His thesis is that we are heading for a 'dark age,' compared with which the Middle Ages were brightness itself." (p. 8) The tough times of the church are the result of a process that has been going on for over a century. Therefore, in this volume, Dr. Runia deals with the background and influences of heretical theology, the failure of the church to deal with this heretical theology, and our task in the light of the problems we are facing.

Dr. Runia states that for two centuries after the Reformation confessions were strictly maintained and heresy was rejected. In the 18th century the church went to sleep and confessional freedom became a fashion. In the nineteenth century, the spirit of tolerance led to the supremacy of liberal theology in many churches. Prior to the first World War, the situation seemed hopeless to evangelical Christians. World War I broke the back of liberal optimism and we see the rise of Karl Barth. Dr. Runia states "Liberalism was replaced by Neo-orthodoxy." (p. 14) I think that Dr. Runia is overstating the case as a liberal such as Dr. Harry Emerson Fosdick kept many followers in his train. A brief survey of Karl Barth and Rudolf Bultmann's programme of de-mythologizing is given. He also deals with the popularizer of Bultmann, Bishop John A. T. Robinson, the well known author of "Honest to God". "process-theology" taught by Alfred North Whitehead, Charles Hartshoree, the "God-is-Dead Theology" and Neo-Liberalism. He rightly remarks that a tragic situation of our day is that universities and seminars are increasingly filled with this kind of teaching. When a seminary goes liberal, the church soon experiences trouble. This has been proven clearly in the 1920's when many evangelical schools were taken over by liberals. The treatment of heretical theology is of necessity brief and popularized, but the criticism given is excellent! What did and does the church do about the situation? The church failed! 1. It did not do anything about the state of affairs. 2. It neglected doctrinal preaching. 3. It neglected the doctrinal instruction of its young people. 4. There has been a serious lack of discipline in the church. The evangelical Christians have also failed and have even done harm to the cause of the gospel by not coming to grips with the issues of the day, by neglecting to work out an intellectual position, and by not showing sufficient churchmanship. Dr. Runia correctly states that evangelicals lack a doctrine of the church. He traces this lack to the anabaptist and pietistic background of many evangelicals. The "no creed but Christ!" slogan is familiar. Dr. Runia is entirely right when he says that in our present situation we need a reformation. "Nothing less will do." (p. 44)

Today much is being said and written about the ecumenical movement. Dr. Runia in this volume gives us a solid Biblical study on "the Unity of the Church." He states "When we study the New Testament, it becomes evident that the unity of the church is one of the most essential aspects of the biblical doctrine of the church." (p. 51)

The treatise on the nature of the unity of the church is of utmost importance. He says: 1. Unity never means conformity. 2. It is a unity in the Christ of the Scriptures. 3. It is a unity in Truth. 4. There is a limitation of the unity. When Biblical truth is rejected then there is no longer unity possible. How do the Ecumenical movement, such as the World Council of Churches, and church union discussions measure up to the New Testament standard of unity? In his desire to be completely fair with those he disagrees and criticizes he is perhaps too kind. I wholeheartedly agree when he says that the present attitude of the World Council of Churches will lead to greater apostacy. "Where error and truth are permitted to stand side by side on a basis of equality, error nearly always gains the upper hand. The history of the Christian church abounds with illustrations. For this reason we must say that as long as the W.C.C. refuses to take the antichrist aspect seriously, there is no possibility of co-operation for evangelicals who take the heritage of the Reformation seriously." (p. 75) The chapter on "Union Discussions between Denominations" is very worthwhile reading though he uses as examples the Anglican-Methodist Discussions in Britain and the New Zealand Discussions. This chapter is very revelant reading in the light of the present union talks between the Anglican and the United Church of Canada.

Is it enough for the evangelicals to say "no" to the solutions offered by the World Council of Churches and the present church union discussions? No! Positive action should be taken. The need for a new reformation is again emphasized. There must be a revival of doctrinal teaching and preaching, a revival of discipline and a voice of protest, "Silence means co-responsibility." (p. 106)

What if the church and its leaders refuse to listen to protests and stubbornly continue the wrong teachings and practices? The answer given is "we must separate ourselves from our church." (p. 109) Dr. Runia rightly states "Of course, this is the very last thing we should ever do. It may be done only after we have tried all possible means to reform the church." (p.109) Chapter 7: "The Question of Separation" is very thought provoking. His arguments are convincing and cannot be shrugged off lightly by anyone.

Dr. Runia takes the ecumenical calling of the church very seriously. He had envisioned a "United Evangelical Church." A vision which has been elaborated upon already by Dr. Martyn Lloyd Jones, formerly of the Westminster Chapel, London, England. Dr. Runia thinks that such a church is possible without doctrinal compromises. (p. 132) Various difficulties which the union talks would face are touched upon. He believes that the most difficult one is the "controversy around baptism." (p. 137) Unlike Dr. Runia, I see no agreement on the end of the road of a discussion on baptism. Dr. Runia has had intensive contact with the Baptists, but he bypasses the heart of the difficulties between the Reformed and the Baptists, the doctrine of the covenant. The doctrine of the covenant is the heart of our concept of baptism and church. Dr. Runia was one of the reporters for the Reformed Ecumenical Synod of 1968 on "The Nature of the Church and its Ecumenical Calling." (Supplement 8. Acts and Reports of the Reformed Ecumenical Synod.) In this report the unity of the Old and the New Testament church is explained and the covenant made to be the heart of the doctrine of the church and rightly so. The Baptists do not hold to the essential unity of the Old and the New Testament, and the concept of the covenant. In our ecumenical discussion we should keep this in mind: "If we break with the thought of the Covenant in the temporal organization of the Churh, we open the door to the individualistic sect-type." (A New Critique of Theoretical Thought, Vol. III, p. 533. The Presbyterian and Reformed Publishing Co., Philadelphia, U.S.A., 1957.) Indeed, I believe that Dr. Runia is overly optimistic in his vision of a "United Evangelical Church."

This book is very challenging and a must for all who are concerned about the lamentable state of the church and the urgent need to present the Gospel to the world. I warmly recommend this most readable and scholarly work to every office bearer and interested layman.

Rev. Johan D. Tangelder

THE WORLD AROUND US

Student Protest

Part 1

EDITOR'S NOTE

We would not be surprised if some readers would not fully agree with this and the next article. For explanation we may say that the author is in constant touch with the student world. He is doing post graduate work at Brock University in St. Catharines, Ont. Even if we admit that there are more sides to this problem, the causes mentioned in these articles cannot be overlooked. Editor.

Summer is here, holidays have arrived, the students have gone home and for many harried university officials the peace and quiet must be a trenmendous blessing. The past year has been difficult for many of them. Protests, demonstrations, sit-ins, riots, all have taken place with bewildering frequency. The violence which has become so much a part of student protest has turned many people, once sympathetic, against any kind of student demonstrations — whether their demands are justified or not. Student protest has not been confined to any one country; in places as far apart as Peru, Germany, Warsaw, Montreal, and California the students marched and demonstrated in order to obtain their objectives.

Most of the difficulties have occurred in the United States, and the spate of state laws that have appeared on the books in the last few months testifies that the majority disapproves of campus protests. Some of the laws that have been drawn up are extremely harsh. A few examples will suffice: In South Carolina one bill provides for the immediate eypulsion of disrupters after a hearing. West Virginia enacted the most sweeping anti-riot act in the country. The law empowers state troopers, sheriffs or mayors to invoke riot-control procedures, bypassing the old requirement that a judge or justice of the peace must declare that a civil disturbance is a riot. Law officers can deem anyone a rioter who fails to obey a lawful order or provide requested assistance. In California, a measure was passed that makes it a misdemeanor to disturb the peace of any campus. Most other states are also considering legislation of a similar nature. Both the Senate and the House of Rrepresentatives have set up committees to investigate student unrest in the hope of providing answers to this new problem. More stringent laws from the federal level of government could well be the result.

But is this the answer? Suppression of the riots does not do away with the cause that brought on the demonstration in the first place. There are, no doubt, a number of radicals, such as the Marxist-orientated Students for a Democratic Society (S.D.S.), who try to create unrest when rational discussion would have achieved the same result. But the hard-core radicals are a minority and many of the demonstrations are not started by them. But increasingly the conservative students begin to accept the views of the radicals.

When Republican Congressman William Steiger returned from a tour of universities he reported: "Vast numbers of bright, dedicated, sincere students are just as deeply disturbed as the so-called revolutionaries. The difference is that they have not yet rejected completely the view that they should not resort to violence."

The implication in these words is faily obvious; the possibility is large that this large number may resort to violence in the future. This opinion is supported by Columbia Law Professor Michael Sovern: "The mood is sullen. Students are not happy. They have had a taste of influence and power and they have not accomplished much." Sovern fears that next year could be worse — and that the new violence could invite a "real crackdown". Edwin Quain, acting president of Georgetown University in Washington adds to this that, "the freshmen are much more radical than the seniors, and I'm told that the highschool students coming up are even more so."

How does the adult society respond? Most adults disapprove strongly and openly of the student protest, often without asking what the cause of it was. States pass repressive measures. President Nixon, speaking at General Beadle State College in Madison, South Dakota, noted that: "It should be self-evident that this sort of self-righteous moral arrogance has no place in a freed community. It denies the most fundamental of all the values we hold: respect for the rights of others." The President further explained that the "right to participate in public decisions carries with it the duty to abide by those decisions when reached, recognizing that no one can have his own way all the time."

This sounds fine in theory, but the President failed to explain that the realities of economic and political power sometimes makes a laughing stock out of these principles. Nixon did not confront the challenge of those who have shown specifically where the system fails. Negroes know that the agitation of the fifties and sixties have brought much more progress than half a century of reasoned argument did. The campus upheavals in the past two years have shown all too clearly that most of the university administrations only agreed to reforms AFTER demonstrations — sometimes violent ones — had taken place. The reasoned argument which had taken place earlier had not brought any results. It is thus not surprising that the alienated young now will start out with violence, carrying it to irrational extremes, ignoring the point that on the scale of violence there is a point where protest evokes reaction and repression, not reform.

Neither the violence nor the demonstrations can always be blamed exclusively on the students. Last May there was a great deal of unrest in Berkeley, California most of which must be blamed on the university administration for its extreme shortsightedness. The university had bought a three acre tract of land in a dowdy neighbourhood just off Telegraph Avenue. A year ago the buildings were cleared off because the area was to become a recreation area restricted to university people. But for a whole year the plot was nothing but a vacant eyesore. In May a number of students, hippies, yippies and others took over the plot. plowed the ground, raised some money, planted trees, flowers and grass. Benches and swings were also installed along with a sign saying 'People's Park'. The park became a playground for children and a pleasant area for those living in the vicinity. The university decided to eject the 'unauthorized personnel' from its property; policemen and bulldozers came, an eight foot fence was erected and the area became what it had been — a vacant eyesore.

The students, egged on by a number of radicals, decided to reclaim the park. A march was organized, police intervened and the riot was in full swing. After a week of hostilities, at least one death and a large number of wounded, a hostile truce was organized. The National Guardmen were withdrawn from the campus but remained in the neighbourhood in case of further trouble. People's Park, which had started all the trouble was still fenced off, where the swings and trees had been. Jeeps, trucks, pup tents and latrines were now in their place — the army needed a bivouac area.

One can take a number of positions: since the property did belong to the university, it had the right to keep others from using it. But this legalistic argument does not satisfy very much. Why should some young people and children not derive pleasure from a piece of ground that was not being used anyway? Thanks to the National Guard the university had its way. But it was an empty victory and did not endear the institution to very many people. Berkeley proved that the words of President Nixon, spoken a few weeks previous to the incident proved true. Nixon stated: "Force can be contained. We have the power to strike back if need be, and to prevail." That reassurance is not very comforting. The issue goes much deeper than that.

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN JULY

Nr. 358
Author: K. A. L. Kubbel, U.S.S.R.
Black: 13 pieces

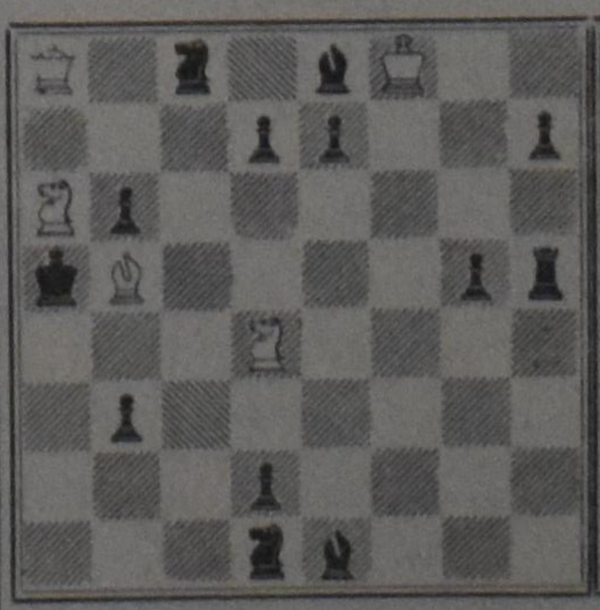

White: 5 pieces
White to play and mate in three moves. 3 points

Nr. 359
Author: H. V. Tuxen, Denmark
Black: 8 pieces

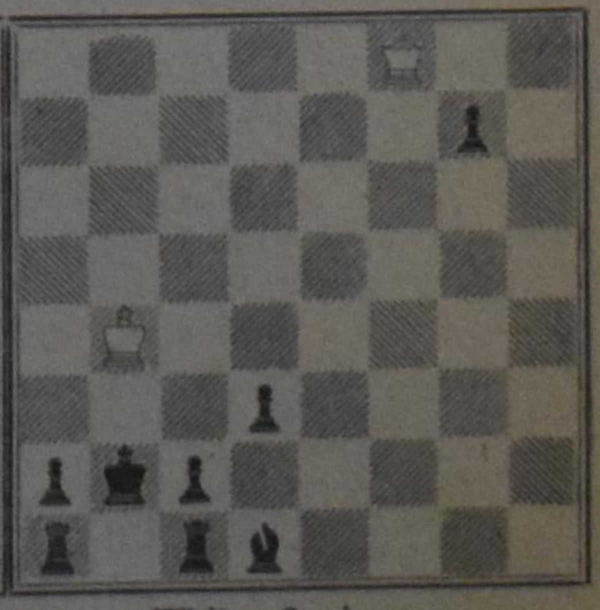

White: 2 pieces
White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. We continue our summer program with two remarkable problems. Maybe you will appreciate the one more than the other, but I can assure you that both are very worthwhile. Try hard to get 100% out of them.
2. Nr. 358 is Russian. The parties in the problem are far from equal but there is a rather hidden way in which white may prove to be the strongest of the two. Please, try to put the full solution on paper.
3. In nr. 359 black also has an overwhelming majority. But soon it turns out that the white Queen is much mightier than all the black pieces together. Although it is classified as a very easy problem, yet it is a nice piece of work. The key and the threat, if there is such a thing, of course, should be indicated.
4. The deadline for the July problems is the 20th of August (postmarked). Outsiders of Ontario may have their solutions postmarked not later than the 25th.

As Others See It . . .

A BLACK EYE FOR THE GOSPEL

Believers in America watched in dismay as Dr. Carl McIntire, President of the International Council of Christian Churches, began a public attack in **The Christian Beacon** upon several of his closest associates and fellow ministers. Beginning with the issue of October 31 last year, Dr. McIntire charged his co-workers with a variety of wrong-doings and especially that they were deliberately conspiring to destroy his leadership. Those accused include some representatives who have visited us in New Zealand and have spoken in our churches as recently ago as last year, namely, Dr. Philip Clark, Dr. Raymond Hamilton, Dr. John Millheim, Dr. Marion Reynolds Jr. and Dr. Donald Waite. Dr. McIntire even goes so far as to suggest that this oppositon to him may be communist inspired. Since the accused are all in the American part of the International Council, a rift has developed between the American Council of Christian Churches (ACCC) and the International Council of Christian Churches (ICCC).

In view of the fact that the accusations were made public, the accused have released statements explaining the situation from their point of view. But, not having the advantage of Dr. McIntire's weekly newspaper, **The Christian Beacon** and **The 20th Century Reformation Hour Radio Broadcast** (½ hour daily over more than 600 stations) the accused are finding themselves on the short end of an uneven contest. Even so, Dr. Millheim and others are properly reluctant to hang the ICCC's dirty washing out on the line and send their statements only to those who ask for it.

Writing in their own defence, they say they object not to Dr. McIntire's **position** on the issues but to his **procedures** which they claim amounts to one-man-rule, an intolerable domination that will either rule or ruin. This is not a **doctrinal** dispute, they say, but an **administrative** one. While there are differences of opinion on certain matters these do not constitute anything underhanded or sinister and from my reading of the statements I am inclined to believe that this is so. The statements show a love and respect and concern for Dr. McIntire rather than a conspiracy against him. Those who wish to read the statements can obtain them free of charge from Dr. John E. Millheim, General Secretary of the American Council of Christian Churches, 15 Park Row, New York, N.Y. 10038, U.S.A. I advise all sessions to obtain this information. Gifts to cover printing and postage will be appreciated.

While it is neither edifying nor possible to enter into the merits of all the accusations on both sides there are certain things which emerge from all of this which have importance for our Reformed Churches.

First, there is the statement signed by Dr. Philip Clark, Dr. Arthur Fetzer and Rev. Bernard N. Bancroft that in recent years the ICCC has accepted into its membership churches which are either "unworthy, unspiritual or non-existent". They go on to say, "It is sad observation that, driven by a desire for rapid growth the ICCC without careful screening has admitted many groups which are saturated with unregenerate membership, Communistic tendencies, liberal, Pentecostal and paganistic practices. Are we not, however sincerely motivated, falling into the same erroneous practices for which we denounce the World Council of Churches?"

What an incredible thing! And this is said not by way of accusation from those on the outside but by men who for many years have been in the inner core of the ICCC. Surely this calls for some verification and appropriate action on our part. What kind of an organization are we a member of anyway?

Second, in writing to Dr. McIntire on December 31, 1968, Dr. Robert T. Ketcham says: "No one has asked you to change your position on the issues. If you should change that position we would remove ourselves from the organization. It is your procedures in the administration of these organizations to which we object. For example, in the 20 years of the existence of the ICCC there has never been a meeting of the Finance Committee. That department has been run largely, if not solely, by you. Before the meeting at Cape May you planned that a 60-voice choir from Brazil be brought to Cape May to sing during the Congress. The Treasurer, Dr. R. F. Hamilton, told you he was opposed to this because we were already approximately $175,000 in debt. He advised you that this luxury would cost $10,000, and since the ICCC was already $175,000 in debt, he was opposed to it. **But the choir came.**

The reason why I mention this is because our Synod appealed to the ICCC for assistance in flying our delegate, Rev. Williamson, to Cape May for this Congress and the ICCC replied that it was unable to give us any financial assistance.

Third, the fear has been expressed in our Reformed Church circles that the ICCC is not sufficiently administered by and controlled by the various denominational bodies through their elected delegates but that one or two individuals dictate the policies of the Council irrespective of the will and desire of the member bodies of the Council. In Dr. Ketcham's letter referred to above he writes: "A year ago last fall you came to the meeting of the ACCC in California. You came late and looked over what the Council had done previously. You found something with which you did not agree. You expressed your dissatisfaction at some length and then declared that you resented being put in a position of having to insist upon revision of the action taken "when I was not here to mold the thinking of this committee". I call your attention again, as I have once before, that if this is the way we are to proceed — then why the useless time and expense of a Council at all?" So far Dr. Ketcham. Mr. Williamson, in his report on the Congress, spoke about the problems involved in framing resolutions, but, whatever the difficulty, if we are to remain in the ICCC we must insure that the decisions of the Council represent the will of the member churches and not the views of one or more executive officers.

Finally, I have been following the ICCC and the activities of Dr. McIntire now for some 15 years. I like the ICCC's rejection of unbiblical ecumenism and, though with misgivings, I have had the hope that the ICCC might still be the focal point for bringing evangelicals together. And here in New Zealand, I thought it might serve to put us into fellowship and cooperation with believers outside our own denomination. But, I do not believe that it ever will do so after reading this material, for there is evidence here that discredits the ICCC and makes one doubt the integrity of the organization.

The Orthodox Presbyterian Church in the U.S.A. felt obliged to leave the ICCC as early as 1952. The Bible Presbyterian Church (Dr. McIntire's own denomination) came to a break with it about 10 years ago. And now the ICCC itself has finally broken from within. This is the fate of all negativistic groups that derive their thrust from reaction. As long as there are foes to fight they seem to keep going. But, with the passing of time, fresh enemies must be discovered to give the organization renewed reason for its existence and then, to keep things really "vital and interesting" the group turns inward and begins to devour itself. Haven't we all seen instances of this in church life in America and in the Netherlands?

No doubt, this conflict in the ICCC in America will require us to reassess the ICCC. But I hope that it will also make us re-evaluate the Reformed Church. Is there really something noble about us, something royal and good? Or are we grim saints with a set face who need a controversy to make the faith interesting, — petty people who spend so much time collecting evidence against other people we miss the extraordinary joys of the ordinary people of God? Why, of course, we must "earnestly contend for the faith", but the Bible also says there are six things the Lord hates and one of these is "he that soweth discord among brethren" (Prov. 6:19). — Let us then beware of cultivating a devisive spirit under the guise of defending the faith.

Carl J. Reitsma
in "Trowel and Sword".

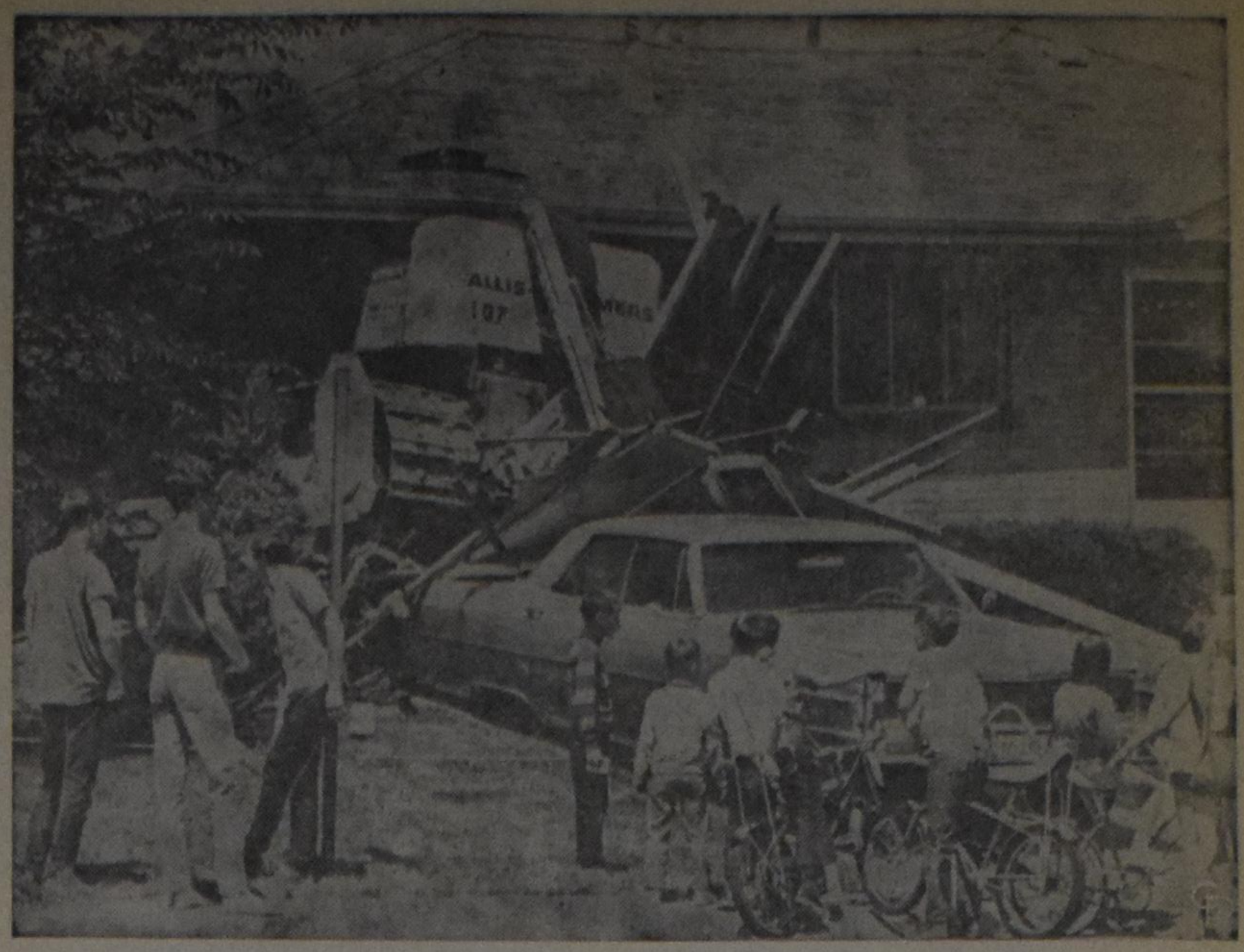

DOZER CAUGHT NAPPING — Bulldozer rests in garage of Peter Metro in Denver after an 11-year-old boy started its engine and jumped off. The 45-ton behemoth travelled 385 feet in reverse, tore through the garage and up Metro's new car. Damage $15,000.

It's Poison Ivy Time

Keep your eyes open when you go looking for pretty weeds this summer. The one with the glossy, green leaves and the tiny yellow-green or white fruit clusters dangling from the stem could be poison ivy.

An armful of these lovely "flowers" and you'll have a red face that iches. Tiny, watery blisters may develop and add to your pain — sometimes they burst and become irritating, oozing sores.

You may react within a few hours or not for **several days.** Poison ivy can make you quite ill.

Because this venomous plant grows in all provinces but Newfoundland, it's wise to know what it looks like. It's tricky; generally it grows as a dwarf, shrubby plant from one to three feet high, but sometimes it is a creeping vine, and climbs a tree or pole to a considerable height.

Canada Department of Agriculture authorities, in a publication entitled "Poison Ivy", say it is the only Canadian plant having a threepart leaf and a hard fruit that ranges from greenish-yellow in summer to white at the end of the season and then gradually darkens. And although the leaflets may vary in size, color, texture, and outline, they are always in threes. This is its only consistent feature.

Poison ivy rash is caused when you crush, bruise, or break any part of the plant and release a toxid substance that resembles corn syrup in consistency and color. An oily substance, it does not evaporate and will stay on gloves, tools, shoes, and picnic outfits for months.

If you have unwillingly taken a "bouquet" of poison ivy home and are suffering the consequences, calamine lotion will ease the itch. Epsom salts and baking soda, two and three tablespoons respectively in one pint of boiling water, will also help. Don't use baking soda solution on open, oozing sores.

If you just suspect poison ivy, wash immediately using laundry soap and warm water. Your doctor is best qualified to diagnose your rash and prescribe a cure.

Poison ivy may be eradicated with chemical weed killers or by digging or cultivating were feasible. All spraying equipment and hand implements such as digging forks should be thoroughly cleaned after use.

The CDA publication "Poison Ivy", No. 820, may be obtained without charge from the Information Division, Canada Department of Agriculture, Ottawa.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

TEACHERS WANTED

Drayton Calvin Christian School needs

A TEACHER

for Sept. '69 in the primary grades. Send applications to tne Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ontario.

The expanding Edmonton Christian Schools require

A GRADE 3 TEACHER

for the fall term. Anyone interested is requested to call collect, Mr. H. Konynenbelt, (403) 479-4171 days, 474-4440, evenings, or write to P.O. Box 342, Edmonton 15, Alberta, immediately.

The Duncan Christian School Association is in need of a

TEACHER

for grade 1. Please send applications to Mr. A. Wiersma, R.R. 1, Lakes Rd., Duncan, B.C.

The 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. needs a

PRINCIPAL
and TEACHERS

for grades 1, 3 and 6. Schoolbus route available for teacher wanting extra income. Jarvis is centrally located on Highways 3 and 6, half an hour drive from Hamilton. With the industrialization to the south (Hydro, Stelco, Dofasco), Jarvis is fast changing and developing. Please send your application stating qualifications, experience and grade preference to the principal, Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont., phone 587-2604 (area code 519).

The Chilliwack Christian School Soc. of Chilliwack (B.C.) hopes to have its own schoolbuilding ready by Sept. '69 for 7 grades. We still need a

LADY TEACHER

Those who are interested send qualifications and references to A. Niezen, Secr., P.O. Box 161, Chilliwack (B.C.).

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need

TEACHERS

for the primary and the intermediate grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

The Barrie Timothy Christian School, conveniently located near Toronto, is in need of:

ONE ADDITIONAL TEACHER

for the primary grades due to increased enrollment. Please submit applications to: Mr. I. Witteveen, Principal, 35 Ferris Lane, Barrie, Ontario.

Haney-Pitt Meadows Christian Elementary School

invite applications for the position of

PRINCIPAL

commencing September 1969. The school consists of 4 rooms located in the beautiful Fraser Valley, 25 miles West of Vancouver.

Make all applications to: Mr. H. Blok, 12084 N. 14th Ave., Haney, B.C.

Toronto District Christian High School
WOODBRIDGE, ONT.

requires for the school-year 1969-1970

TEACHERS

in Science, Mathematics, French, Geography & Commercial Subjects.

Please send applications to Mr. W. Griffioen, 93 Caines Ave., Willowdale or phone collect Office 366-6833 or home 221-5949.

GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
Box 733 — 39 King Street
AYLMER, ONT.
Telephone (519) 773-2431
INFORMATION AND SERVICE FREE OF CHARGE

HOLCAN CONSTRUCTION CO. LTD.
FREE ESTIMATES ON BUILDING PROJECTS
Don't pay too much for your (church) building!
Also free advise from early plan to final completion.
For estimates, check prices or rush orders, contact
HOLCAN CONSTRUCTION CO. LIMITED
Box 444, 1460 Kipling Ave. N., Toronto
or phone 677-5258.

THIRD REVISED PRINTING
BY GRACE THROUGH FAITH
A Synopsis of Reformed Doctrine
by Dr. Remkes Kooistra
PRICE PER COPY $1.50
Order from your bookstore or from the publishers
Guardian Publishing Company Ltd.
P.O. BOX 312, STATION B HAMILTON, ONT. CANADA

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great thankfulness to God, we are happy to announce the birth of our first child, a son

JAMES ALLEN

born June 18, 1969.

John and Joanne Oosterdag.

3908 Bathurst Street, Apt. 304,
Downsview, Ontario.

Thankful to God, Who made all things well, we are proud to announce the birth of our daughter

CELISTE WENDY

June 18, 1969.

Gerard & Joyce Vos.
Caroline.
John.
Anita.

1423 Altona Road,
Pickering, Ontario.

Mr. and Mrs. Jacques Brouwer are happy to announce the engagement of their daughter

MARIANNE ALIDA

to

Mr. JOHN DUDLEY WEBSTER

son of Mr. and Mrs. Dudley L. Webster of Lockport, N.Y.

27 Alpaca Drive,
Scarborough, Ontario.

Mr. and Mrs. Stephen Hansma of R.R. # 2, Drayton, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

ALICE

to

Mr. BILL RONHAAR

son of Mr. and Mrs. J. Ronhaar, Hengelo, The Netherlands.

The ceremony will take place at Drayton Chr. Ref. Church, Friday, July 18th, 7:30 p.m., D.V.

Rev. H. Lunshof officiating.

Mr. and Mrs. O. C. Van Belle of Bowmanville, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their youngest daughter

EMMIE

to

Mr. JACOB DYKSTRA

son of Mr. and Mrs. W. J. Dykstra of Molenend, Friesland.

The ceremony will take place, D.V., on Friday, July 18, 1969 at 7:00 p.m. in the Rehoboth Christian Reformed Church, Bowmanville, Ontario.

Rev. J. Nutma officiating.

Future address:
102 Mill St., Apt. 3,
Oshawa, Ont.

Mr. and Mrs. J. Schenk of 117 Johnson Ave., Whitby, Ontario, wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

AFIA MARGRIET

to

Mr. LIEUWE H. BRUINSMA

son of Mr. and Mrs. J. Bruinsma, Bowmanville, Ont., the Lord willing on Friday, July 18th, 1969 at 5 p.m. in the Hebron Christian Reformed Church of Whitby.

Rev. J. Van Harmelen officiating.

Future address: 210 Eulalie St., Oshawa, Ont.

Mr. & Mrs. Charles B. Rycroft of Whitby, Ont. are pleased to announce the marriage of their daughter

SANDRA ELAINE

to

Mr. CLARENCE A. METSELAAR

son of Mr. & Mrs. Hank Metselaar of Oshawa, Ont.

The ceremony will take place Saturday, July 26th, at 4 o'clock in All Saints Anglican Church, Whitby.

Rev. H. Newman, Assistant Rector, will officiate.

The couple will reside at 109 Brock St. S., Whitby.

Op 17 July 1969, D.V., hopen we met onze geliefde ouders en grootouders

ROELF SUK

en

MARGRIETA - CATHARINA SUK—JONKMAN

de dag te herdenken dat ze 40 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.

Dat God hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Willem en Rie Suk,
Ralph, Margriet, Peter, Marilyn.
Abel en Bertha Vanderlaan,
Johanna, Gary, Ralph, Irene, Margaret, Sylvia, Billy, Elizabeth.
Tammo Suk.
Jan en Ankie Suk,
Ethel, Ralph, Marlene, Allen, Sandra, Donna.
Niek en Jannie Veenhof,
Bill, Margaret, Audrey, Beverly.
Piet en Jannie Suk,
Evelyn, Margaret, Helen, Ralph, Ronnie, Shirley.
Tom & Ineke Suk,
Rosanne, Ronda Nancy, Ryan, Regan.
Gerrard en Nellie Korten,
Marjorie, Bernie, Raymond, Betty Anne.
Louis en Gretha Den Bak,
John, Randy, Irene, Richard.

2256 St. John St.,
Niagara Falls, Ont.

We gratefully announce the 25th wedding anniversary of our parents

DIRK PIETER JONGKIND

and

HENRIKA SARINA JONGKIND—KREEFT

on July 13, 1969.

Milliken P.O., Ontario.

We hope to celebrate the occasion on July 19, 1969 with an Open House in the Church Hall of the First Christian Reformed Church of Toronto, 57 Taunton Road, Toronto.

That God will bless them and spare them for each other and for us, is the prayer of their children.

The Lord in His wisdom took unto Him in Glory the sister of Mrs. Sally Wiersma,

TRUDY YFF.

"For I am persuaded, that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come,

Nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord."

Romans 8 vs. 38 & 39.

Ladies Fellowship,
Montreal, Quebec.

Widow, 46, would like

CORRESPONDENCE

with sincere gentleman. Please write to # 2171, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Aangeboden: Goed renderende

STOFFEERDERIJ

aan bekwaam stoffeerder, of handig persoon die wil leren. Mooi groot huis met werkplaats aan 2 lots, groenten- en bloementuin. Vraagprijs $25.000. Inbegrepen: grote voorraad upholstery fabrics and supplies, tools, enz. Gem. bet. voorwaarden, eigenaar wil hypotheek houden, reden ret. Br. aan Seaforth Upholstery. Ph. (519 code) 527-0190. P.O. Box 644, Seaforth (Ont.).

Weduwe, 66, zoekt een plaats als

TIJDELIJKE HULP IN DE HUISHOUDING

bij 1 of 2 personen. Brieven onder no. 2172, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

GIRL FOR HOUSEKEEPING

Small house, baby. Mother attends university. Ideal for highschool student wishing year out. Room, board & $120 month. Begin September. Mrs. M. Moor, 157 Atlas Ave., Toronto 347.

Cathy VanderHeide, will be 14 July 1st, is interested in the rather old-fashioned hobbies, disliking modern music, dancing, modern clothes, etc. Would like

CHRISTIAN PENPALS

anywhere and everywhere. 206 Chester Ave., Kentville, N.S.

For rent:

6-ROOM APARTMENT

near Calvin College. Stove & fridge incl., plus garage. Available late August. Write: T. Ouwehand, 919 Kalamazoo, S.E. Grand Rapids, Mich. 49507. Phone 616-241-6146.

Wanted:

A FEW GIRLS

age 20-30 to move in with four other girls. Rranch style home, situated in Burlington, Ont., close to bus transportation, hospitals, and christian schools. Available by July 15th or thereafter. Phone 637-0566.

FARM FOR SALE

125 acre - 40 acre early, excellent gardening soil. (Suitable for greenhouses.) Remainder woodland.

2-apartment house, good condition, diningroom, livingroom, kitchen on both sides, 2 bathrooms, 5 bedrooms on one side, 2 bedrooms, 1 bathroom on other. Oil furnace located in basement. 1 barn - fair condition. 1 shed. 25 miles from Kentville, Nova Scotia. Asking price $20,000. Write No. 2170, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

100 Acre Dairy Farm

met melkcontract, 4 mijl van Caledonia. 7 kamer huis, van alle gemakken voorzien. Goede barns, één nieuw. 50 stuks vee. Alle nodige machines in goede staat. Vraagprijs $66,000. Zonder vee en machines en melkcontract $47,000.

Jack Bylsma

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Attention Campers

Now open

ROCKSPRINGS HOLIDAY CAMP

On beautiful 215 rolling acres tent and trailer campsites. 2 Mile east of the scenic city of Owen Sound. For your camping enjoyment we have installed

Hydro —
Showers —
and modern washrooms.

Our property has cool streams, walking trails, and spring water supply. Competitive rates. Trailer storage. Special rates for group camping. 3 Miles from Christian Ref. Church.

For information or reservation please call or write Rocksprings Holiday Camp, % Mr. and Mrs. J. Timmerman, R.R. # 6, Owen Sound, Ontario. Tel. 376-2712.

Broiler & Turkey COMBINATION

New building, 15,200 broiler quota — gas heat, auto feeding, fan ventilation . . . plus 25,500 square feet for turkeys. Clean, pleasing new brick dwelling — full basement with recreation room, six rooms (three bedrooms) on floor above it, 4-piece tiled bathroom. 26 acres.

We have specialized chicken broiler and specialized turkey plants listed too — of course. Glad to talk over your requirements, tell you what we have, and show you . . . without obligation. (Fred Bray has had lifelong experience in the poultry business.)

FRED BRAY

KERN Real Estate

665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344

Interested in buying Farms?

DAIRY - BROILERS - LAYERS

We have established an agreement with large companies for financing and contracts. For details phone 757-3641 or write to

JOHN MASSELINK,

WILLIAM ALLEN

Real Estate Limited - Realtor

1698 Eglinton Avenue East,
Toronto 375, Ontario

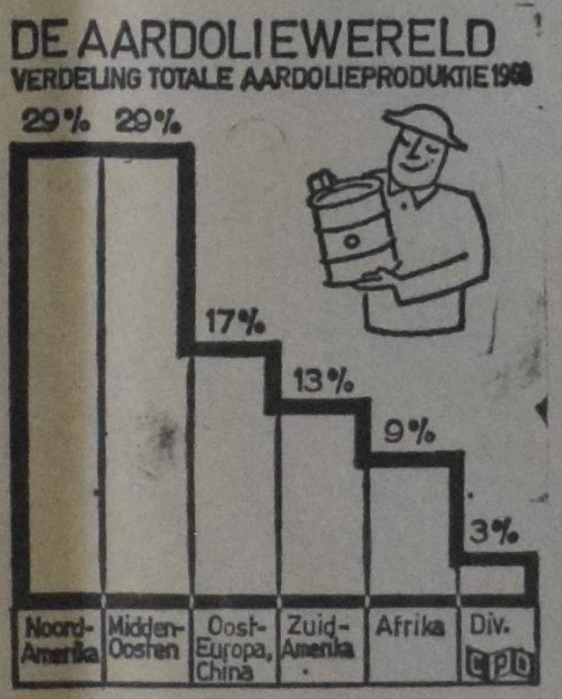

AFRIKA REEDS 9% VAN DE WERELDPRODUKTIE

De olieproduktie van de wereld passeerde vorig jaar de 2 miljard ton. Vergeleken met 1960 is dit een verdubbeling van de produktie. De grafiek geeft een overzicht van de verdeling van de wereldproduktie in 1968. Afrika blijkt thans 9% van de wereldproduktie te beheersen; een klein aantal jaren geleden was dit nog 4%. Dit resultaat is vooral te danken aan zijn 125 miljoen ton bijna de helft de produktie van Libië dat met van de Afrikaanse produktie voor zijn rekening neemt en daarmede het "legendarische" olieland Koeweit voorbij is gestreefd.

NEW ADDRESS

HUGUENOT CROSS CANADA

95 CANTER BLVD.,
OTTAWA 5, ONTARIO

The Symbol of Christianity

WEAR IT PROUDLY!

---

150 Acres Dairy Farm

At FOREST, Ontario. Milk contract of 830 to 1,000 lbs. Good solid brick house which is duplexed, making it IDEAL for a 2 family operation. Stables for 63 head of cattle complete with barn-cleaner. Included in the purchase price are:

60 milkcows
20 young cattle
4 unit milkers
2 coolers
2 tractors
2 side rakes
1 hay mower
1 plough
1 manure spreader
and many, many other items, too numerous to mention.

THIS FARM HAS SHOWN A VERY SUBSTANTIAL INCOME FOR THE PRESENT OWNER AND I WOULD SUGGEST THAT IF YOU HAVE BEEN LOOKING FOR A GOOD FARM TO BUY, LOOK INTO THIS ONE.

DOWN PAYMENT $30,000.00 cash, or less. Owner will consider a house in trade.

FULL PRICE ONLY $62,000.00.

CONTACT:

COR WIERENGA
CAIR REALTY LIMITED

794 Murphy Road, Sarnia 336-9255 or 542-2156

(If you live in the Hamilton area, contact Lawrence Wierenga, at 388-2247, Hamilton.)

ARAB YOUTH SOLD SOCIALISM AND MARXISM

"The most salient feature of the six-day war between Israel and its Arab neighbours is the sharpening of the ideological conflict within all the lands of the Middle East." With these words the Rev. Bassam Madany, minister for the Arabic broadcast of the Back to God Hour, summed up his report in Missionary Monthly of the March 1969 Beirut Conference on Literature, Broadcasting and Corresponding Ministries in the Arab World.

The Beirut conference met while the new media reported the latest Israeli raid on the Jordanian city of As-Salt and the exchange of artillery shells across the Suez. In this atmosphere, Mr. Madany reports, the conference was of special significance in that it focused the attention of missions and churches on the unique role of radio in christian missions to Islam. The Conference brought together for the first time almost all bodies involved in the use of radio within the vast Arab world for the purpose of proclaiming Christ as Savior and Lord.

"The books I saw in Beirut which dealt with the contemporary issues of life confirmed my earlier suspicions that the rising generation has been sold: 1) Socialism in economics and, 2) Marxism in the interpretation of history. These two potent 'isms' are coated with a thick layer of Arab nationalism," he reported. "Arab lives," he stated further, "are lived at two levels: the religious level which deals with morals and the hereafter and the secular level which deals with all other crucial matters of life. Arabs see little connection between their faith and the burning issues of the last third of the century. The thinking Arab is an ideological person, but his ideology is rarely Muslim or Christian. Generally speaking, it is secular, socialist and Marxist. This is what animates the Arab confrontation with Israel."

"As I reflect on the impressions I gathered from my brief stay in the lands of my youth, I am convinced more than ever that the only solution to the tragedy of the Middle East is the Lord Jesus Christ. He alone can bring peace and reconciliation to the warring parties. His presence and redeeming power can be felt only as He is proclaimed mightily and boldly as Lord and Savior by all methods, including radio — God's gift to the church of today," Madany concluded. (RES)

U behoeft geen lid te zijn van een vereniging om aan onze

Voordelige Groepsreizen

deel te nemen.

Voor inlichtingen en vertrek data betreffende deze reizen:

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

POST CHRISTIANITY IN AFRICA DESCRIBED IN NEW BOOK

The author of a new book on African religious movements, Professor G. C. Oosthuizen, sees the phenomenal growth of African independentism as a reproach to the established churches. About 6000 religious movements have left the fold of the church because it is seen as a foreign non-African institution. These sects are found in East, West, North and Central Africa and incorporate non-christian elements. The book, besides providing extensive detail regarding the beliefs and practices of the movements, subjects them to a theological analysis. *Post-Christianity in Africa* is published by Wm. B. Eerdmans Company, Grand Rapids, Michigan 49502 and sells for $7.95. (RES)

DATA CENTRE

July 1-Aug. 8	The 1969 Summer School sponsored by the Ontario Alliance of Christian Schools will be held in the Hamilton District Christian High School.
July 2-Aug. 8	Christian Education Summer School in British Columbia, in Richmond, B.C. Lecturers Dr. G. Spykman and Dr. H. E. Runner.
July 8-10	First Chr. Social Congress, Dordt College, Sioux Center, Iowa.
July 20	Immanuel Chr. Ref. Church Hamilton, Ont., 3 uur n.m., Prof. Dr. J. H. Kroeze, Universiteit van "Die Gereformeerde Kerk", Potchefstroom, Zuid-Afrika. (Nederlands).
August 1-4	A.A.C.S. Study Conference, Bolton, Ont. Lecturers: Dr. A. DeGraaff on "Coming of Age", and Dr. B. Zylstra on "God, Man and the State".
August 22-25	A.A.C.S. Study Conference, Edmonton, Alta. Lecturers: Dr. James Olthuis on "Towards a New Christian Life Style", and Dr. H. Evan Runner on "In Critique of the Revolutionary Mind".
August 27	Dr. Joel H. Nederhood will speak on "Healing the Generation Gap", in Knox Presbyterian Church, Toronto.
August 29-Sep. 1	A.A.C.S. Study Conference, Cultus Lake. Lecturers: Drs. Olthuis and Runner. Same topics as Alberta Conference.
August 31	Dr. Joel H. Nederhood speaks on "Before we eat" (a Labour Day message) on the "Back to God" Radio Hour.
September 4-6	Study Conference Chr. Ref. Conf. Grounds, Holland, Mich. Lecturers: Drs. DeGraaff and Zylstra. Same topics as Bolton Conference.

The Next Issues of Calvinist-Contact

will be DATED	will be MAILED	Closing time for ADVERTISEMENTS
July 17	July 11	July 9 noon
July 24	July 18	July 16 noon
July 31/August 7 NO ISSUES (Holidays)		
August 14	August 8	August 6 noon
August 21	August 15	August 13 noon

We assume this schedule gives the Post Office sufficient time to deliver our paper to most of the subscribers before the Sunday following the date printed on the paper.

Labour unrest in British Columbia

It's a long, hot summer in Canada's most western province — in more ways than one.

Worried lumbermen and foresters are anxiously hoping for rain to end the record-breaking hot spell that has seen the outbreak of more than 300 forest fires in B.C. Hundreds of men, scores of bulldozers, a fleet of water bombers, and other pieces of fire-fighting equipment are doggedly battling the flames that are destroying thousands of acres of timber. Some fires are roaring out of control and officials fear that this will be the worst year ever. Camping and even logging in some areas of the province have been banned.

While forest fires roar, strikes have broken out in key sectors of the economy.

Supermarket Close

800 butchers (meatcutters), members of the Amalgamated Meatcutters and Butcher Workmen of North America, Local 212, walked off their jobs in 103 supermarkets located in the Greater Vancouver area. Talks broke down over the union's request for a reduction of weekly hours from 40 to 36, spread out over four workdays rather than five. The meatcutters demanded a wage increase of $1.00 per hour over a two-year contract. The current hourly rate is $3.80.

The initial plan of the union called for striking one of the six supermarkets at a time, and on May 27 it struck thirty Super-Valu stores in Greater Vancouver. However, the various supermarkets closed ranks and followed suit by locking out the meatcutters from all their stores. Simultaneously, 3,000 members of the Retail Clerks Union were locked out in their dispute with management. The retail clerks are also demanding a $1.00 per hour increase in a two-year contract, based on a current rate changing from $2.35 to $3.45 per hour.

Management of the six supermarkets explained that they were unable to continue operations with the threat of a selective strike against anyone at an unexpected time since this would leave them in a highly vulnerable position.

Prior to the shutdown, there was extensive panic buying and long waiting lines of anxious customers at the check-out counters. The day before all stores locked their doors, meat and bakery products were not available in many stores. However, somehow the public has managed to live without their usual shopping habits and has been able to obtain supplies in the small corner grocery stores and a few independent outlets in Vancouver and surrounding communities. So far little effort has been made to resume negotiations. (It appears that the supermarkets are determined to wait it out and to hold the line on wages and working conditions.) At the time of this writing, it is obvious that the striking meatcutters and store clerks are beginning to hurt. It may well turn out to be a long, hot and lean summer for them.

While the meatcutters and clerks are manning the picket lines, some 550 bakery workers are biding their time. The Bakery Workers Union is seeking new contract terms that include a wage increase of $20.00 per week on top of the present wage of $144.50 for a 35-hour week (bench hands). The Bakers Union withdrew its strike notice to one company at the time the strike against the supermarkets started. It is felt that this union is reluctant to start strike action at this time for fear of antagonizing the public by a shutdown that might create a serious food shortage.

Oil Workers on Strike

Some 550 oil workers have struck six oil refinery companies, located in the Greater Vancouver area. A dispute over wage increases is the cause for their shutdown affecting six companies, namely, Imperial Oil Ltd., Gulf Canada Ltd., Shell Canada Ltd., Standard Oil Company, Texaco Canada Ltd., and Home Distributors Ltd. Members of the Oil Chemical and Atomic Workers Union of America, are demanding a wage increase of $1.00 per hour in a two-year contract. The latest offer of one of the companies amounted to a maximum of 53¢ per hour over two years. The base rate of refinery workers is currently $2.95 per hour, while tradesmen earn $3.83 per hour and top operators earn $4.07 per hour.

Despite the strike, most refineries have been able to continue production with the aid of supervisors and sales staff. The flow of products to service stations and other outlets has continued with the use of non-union truck drivers and company salesmen. Various picket line incidents have been reported, and the companies have obtained a series of injunctions restraining the picketers from interfering with the movement of trucks. Injunctions were obtained after striking oil workers stopped trucks and harrassed drivers by walking in front of the trucks, trying to rip off sideview mirrors, spraying windshields with paint and throwing objects at the drivers.

At the outset of the strike, starting on May 23, there was talk of declaring all oil products "hot." This would mean that all union members would be instructed not to handle any products of the six oil companies. Since the movement of vehicles, from trucks to ferries and planes, are dependent on gasoline and oil, it is easy to see that such an embargo would virtually paralize industry and the unions have shrunk back from such a drastic move. (The B.C. Federation of Labour has declared the products of Imperial Oil "hot," but the oil workers told the B.C. Federation of Labour to keep hands off.)

Apparently, the unions feared the adverse publicity and the likelihood of government intervention if they would declare a total embargo on oil products. And their fears are probably justified, since it is quite certain that Premier Bennet would step in by invoking the compulsory arbitration provisions of Bill 33 (Mediation Act). Bill 33, enacted in 1968, provides for compulsory settlement of strikes when the public welfare is endangered.

Trade unionists in B.C. are strongly opposed to this piece of legislation and have vowed to sabotage it. The B.C. Federation of Labour has advised its members not to co-operate with the Mediation Commission which administers the new law. Unionists base their opposition on the claim that any form of compulsory arbitration destroys their freedom of collective bargaining. But, it is obvious that no government could tolerate strikes that cripple the entire economy. It is also contradictory for unions to defend their unlimited freedom in one instance, whereas these same unions have no respect for the workers' freedom to join a union.

More than six thousand employees of B.C. Telephone voted in favour of strike action in their wage dispute. They turned down the recommendation of a conciliation board, accepted by management, amounting to a wage increase of 17 per cent, effective January, 1970. Current hourly wage rates range from $2.16 (typists) to $5.11 (senior technician). By January 1, 1970 these rates would be $2.53 and $5.98 if the company proposals were accepted. Management claims that the B.C. Telephone workers are the highest paid telephone workers in Canada.

A "Conspiracy" in the Woods

Spokesmen for the powerful International Woodworkers of America (coastal region) have demanded that the forest industry grant a 12% interim wage increase. The contract, covering some 26,000 woodworkers, does not expire until June, 1970, but the union based its request on high lumber prices and claimed that the companies were making huge profits. The companies refused to re-open their contract in mid-term. (The present base rate is $3.12.)

In the meantime lumber prices, which went up as much as 30-40 per cent on some grades last winter, have come tumbling down. Many companies have cut back production and laid off employees.

The IWA now charges that the industry is deliberately cutting back production in order to drive up the prices again, and it has asked Consumer Affairs Minister Ron Basford to investigate this "conspiracy." Company spokesmen have denied that there is any conspiracy and pointed out that these fluctuations are the consequences of market changes, especially a cutback in house construction in the U.S.

The "Good Life"?

British Columbia is the home of a militant trade union movement, which has the highest percentage of organized workers in Canada (45% versus the national average of 33%). Unionists are in league with the New Democratic Party and bitterly oppose the regime of Premier W. A. C. Bennett. They have jumped on the controversial Bill 33 as a declaration of war and are determined to topple the government. (Current standing in the B.C. Legislature is: Social Credit 32, New Democratic Party 17, and Liberal 6.)

Some unions have advocated defiance of the law in case the new Mediation Act will be invoked. Meanwhile, Premier Bennett glowingly boasts of the progress under his leadership and warns the worker that under a socialist regime they will have strike pay, rather than more take-home pay sponsored under his leadership. (The government has prepared a film on B.C. called "The Good Life," which has drawn fire from the opposition parties because of its propaganda value.)

Sometimes one has the uncomfortable feeling that the seams are coming apart. Confrontations between young and old, rich and poor, governors and governed, employers and employees, become more ugly. These confrontations, also those on the labour scene in British Columbia, a province so richly endowed by our Creator, underscore the need of listening to the voice of Him who came not to be ministered but to minister and to bind up the wounds of a sick mankind. Are we passing on that message loud and clear?

H. Antonides.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Realm of Prince Charles
6. Head covering in Glasgow
9. Wash bowls
10. Dye plant
12. Mountain nymph
13. Inscribe
14. Eskers
15. Bernardino, for one
16. Tantalum symbol
17. Sun god
18. Earth or soil
19. Bulgarian coin
20. Descends swiftly, as a hawk
23. —— of contention
24. Horse color
25. Enthusiast
26. Prophet
28. Mismanage
31. Dobbin's feast
32. Furniture truck
33. Classified item
34. Land measure
35. Night, year or stream
36. Famous pirate
38. Baseball's Warren
40. Raccoon's cousin
41. That white stuff
42. Misrepresents
43. Light in the Gay Nineties
44. In proximity: poet.

DOWN
1. European capital
2. On a cruise
3. Unbelievable fellow
4. The last word
5. Diamond position: abbr.
6. Small mountain lake
7. Cuckoo
8. Glove
9. Rude ones
11. Soldier's vacation
13. Roll of bills
15. Urgent wireless call
18. Undercover man
19. Clothing size
21. Obsolescent wedding word
22. Shell crew member
23. Forbid
25. Good time
26. Chases, as a fly ball
27. Nautical rope
28. Depraved
29. Eloper's need
30. Old Norse works
32. Force: Latin
35. Cries, as a cat
36. Cabbage
37. Occipital protuberances
39. African worm
40. Enclosure
42. Academic degree

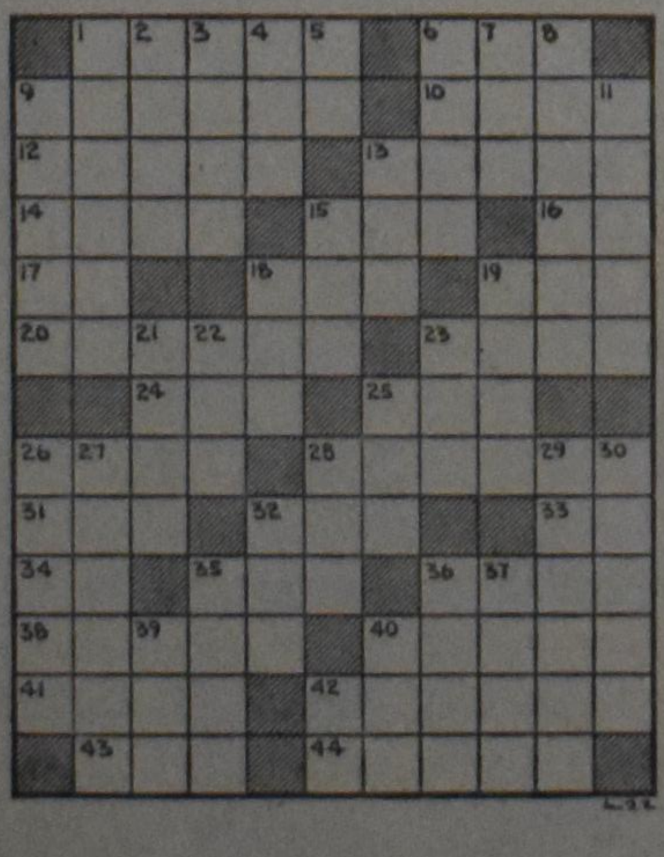

SOLUTION to previous Crossword Puzzel

Layman calls some churchmen "Religious Hippies"

According to an RNS report, many churchmen have become "religious hippies" because they oppose the building of new churches while problems exist in ghetto areas, Dr. Henry Lee Willet, president of the Guild for Religious Architecture, said in St. Louis. Dr. Willet, a Philadelphia manufacturer of art glass, was interviewed before the opening of the 30th National Conference on Religious Architecture.

"Because of pressing needs in urban areas, we have been told for several years that building new houses of worship or adorning them with any beauty is like living in sin and that we are immoral for doing it," according to the United Presbyterian layman, who is a member of his church's Department of Social Education and Action. There are urgent needs in the inner city which must be met, but these are only a segment of the total needs of the American people, he said. "Urban problems did not happen overnight and they will not be solved overnight. Certainly they will not be solved by the over-simplification of declaring a moratorium on church building and art objects."

Too many churchmen, he held, are claiming that the church should not build because it is about to go out of business anyway. "These religious hippies are the denominational executives, ministers, and laymen who are trying to stir up our social consciences for urban projects by shaming us into denying our own religious needs or threatening us with the demise of our religious institutions. We need our social consciences stirred, but this is not the most effective way for getting us to give generously of our time and money for ghetto projects," Dr. Willet said. (RES)

Zwaar verzilverde

THEELEPELTJES

liggen klaar voor U als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

Deze lepeltjes zijn in Nederland gemaakt en dragen kleurige afbeeldingen van bloemen.

OF U KUNT EEN BOEK KIEZEN

UIT ONDERSTAANDE LIJST:

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN (verschillende schrijvers); JOHN BUNYAN: DE CHRISTENREIS; OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; Ds. KORNET: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL; V. D. STEEN: SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG; OOMS: DAGGELDERS; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB; BAARDMAN: GROOT ALARM; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD.

The following titles of **ENGLISH BONUS BOOKS** are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE: 100 BASIC BIBLE QUESTIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; MARTYR OF THE CATACOMBS (Ancient Rome); PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS; THEA B. VAN HALSEMA: GLORIOUS HERETIC (Guido de Brès).

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in **TWO** subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

☐ I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon (Flower)

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.
For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.
Payment by cheque 15¢ extra.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.